Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 27. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 11-го ЛЮТОГО 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 11, 1982 No. 27. VOL. LXXXIX.

УНС І ЙОГО ЧЛЕНСТВО ПОСПІШАЮТЬ З ДОПОМОГОЮ УКРАЇНЦЯМ У ПОЛЬЩІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — За перші три тижні допомогової акції українцям у Польщі, про яку було оголошено в „Свободі" з 14-го січня ц.р., і яку започаткували Владики Української Католицької Церкви в ЗСА своїм „Закликом", надрукованим у цьому ж числі щоденника разом із „Закликом" Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, що ним підтримано акцію УКЦеркви, — на першу збіркову Листу зібрано майже три тисячі долярів.

Тоді ж „Свобода" подала великий заголовок на першій сторінці, що голосив: „УНС прилучився до допомогової акції Владик УКЦ в ЗСА для українців у Польщі пожертвою 10,000 дол. та закликом до членів", інформуючи українську громаду в діяспорі про асигнування цих 10,000 долярів з „Фонду Наглої Потреби", що, як відомо „призначений виключно на ратунок життя і волі українців", закликаючи всіх громадян українців, зокрема членів УНСоюзу, його відділи та окружні комітети включитися чинно в допомогу потребуючим українцям у Польщі.

І так на цей „Спеціяльний Фонд" у самій Канцелярії УНСоюзу та в „Свободі" (редакція і адміністрація) зібрано було майже одну тисячу долярів, з того — головні урядовці з дружинами: головний предсідник д-р І. О. Флис, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Василь Оріховський, зложили по 100 долярів, панство Ратичі і панство Парубчаки — по 50 дол., а решта — менші суми.

У тому самому часі почали напливати пожертви з округ УНСоюзу. Так Округа Пассейк надіслала пожертву 200 дол., а Округа Ньюарк — 100 долярів. З відділів у цьому ж часі надійшли такі суми: Відділ 18-ий надіслав 30 дол; 42-ий Відділ — 500 дол.; 122-ий Відділ — 75 дол.; 60-ий Відділ — 50 дол.; 200-ий Відділ 101 дол.; 371-ий Відділ — 25 дол., і 474-ий Відділ — 11.20 долярів. Це становить у підсумку загальну суму з першої листи 2,831.20 долярів.

Збірка продовжується, бо звертається увагу на конечність, просто нагальність проблеми і гарячого часу якраз тепер допомогти потребуючим українцям у Польщі, країні, яка перебуває зараз у великій кризі, де населення терпить прерізні нестачі і політичний гніт.

Тож не забудьмо тих із нас, як пише „Заклик Владик УКЦ", що чекають нашої допомоги: „Святий Василій Великий в одному із своїх послань риторично запитує: 'Кому той запасний плащ, що висить у вашій шафі, і все те, що ви збирасте на запас?' — цей святий Подвижник і нас сьогодні благає, щоб ми не були глухі до просьби тих, які з нами споріднені кров'ю, — синів і дочок Святого Володимира. Просить і благає нас, яким пощастила доля жити тут, у вільній країні добробуту, де маємо більше достатків, ніж наші брати і сестри деінде в розлогому світі, із вдячности серця Господеві дайте ваш дар на допомогу нашим людям в Польщі".

Листи жертводавців появляться у щоденнику. З архиєпископської канцелярії у Філядельфії повідомлено, що вже почалася висилка пакунків до Польщі.

В ПОЛЬЩІ ПРОГОЛОШЕНО НОВУ ПРОГРАМУ

Варшава, Польща. — Польський уряд прем'єра Войцеха Ярузельського, який, як відомо, тепер повністю спирається на багнети війська, робить розпачливі заходи, щоб хоч частинно поліпшити сьогоднішній економічний стан в країні і, як кажуть політичні спостерігачі, відвернути безпосередню загрозу громадянської війни.

Після засідання уряду минулої п'ятниці, прем'єр В. Ярузельський персонально закликав до покликання плянувальної економічної ради, яка спільно з міністерствами повинна випрацювати новий плян економічного відродження, який включав би реорганізацію індустрії і достосування її до потреб країни, а також унезалежнення її від закордонних технологічних досягів; перебудову системи сільського господарства; реформу платень і пенсій тощо. Речник уряду заявив, що головною ціллю теперішнього керівництва є „усувернити економічну політику Польщі" і достосувати її до такої ж політики в інших комуністичних державах.

Урядовий документ закликає до продукції товарів з власних сировців і тих, які Польща може легко отримати від країн КОМЕКОНУ, контрольованого совєтами економічного бльоку сателітних держав. Документ недвозначно стверджує, що економіка в Польщі переживає кризу. Брак сировців і запасних частин, які доставлялись країнами Заходу, і санкції застосовані З'єднаними Стейтами Америки і Великою Британією причинились до застою продукції багатьох товарів.

Польські газети заповіли, що заступник прем'єра Мечислав Раковскі скоро вийде з пляном перебудови профспілки, яка, згідно з інформаціями, „буде незалежною і матиме право вибирати своє керівництво", але мусить „об'єктивно консолідувати свою працю з урядом і не виходити поза конституційні права соціялістичної держави". Таке ствердження, кажуть західні дипломати, рівнозначне із запереченням „незалежности" профспілки. Про відному праці дотеперішньої вільної профспілки „Солідарність" взагалі нічого не говориться в урядових колах. Навпаки, засоби масової інформації розпочали тепер передавати серію програм по радіо і телевізії під назвою „Ми обвинувачуємо", яка складається переважно із цитат профспілкових діячів і іншого матеріялу. Ця програма мала б доказати, що вільна профспілка „Солідарність" стриміла до повалення теперішньої системи. Також в останньому числі газети „Жолнеж Вольносьці" „розкривається справжні цілі профспілкових діячів, які вважали себе творцями нового морального відродження в Польщі" та натавровується діяльність „Солідарности".

Вурядовій пресі говориться також про девальвацію польської валюти, щоб достосувати її до покупної ціни рубля й інших валют в комуністичних країнах. Уряд, — згідно Військова рада національного спасіння, опублікувала зарядження, що чоловіки від 18 до 45-го року життя мусять усі працювати.

Щоб показати, що Військова рада облегшила існуючі закони і зарядження, уряд зняв заборону входу для поляків до амбасади ЗСА у Варшаві і наказав відкрити Варшавський університет у якому студіює 12,000 студентів. Також полегшено внутрішні подорожі для закордонних дипломатів і кореспондентів, які від тепер можуть подорожувати де вони хочуть, але свої поїздки мусять зголосити в міністерстві внутрішніх справ.

На Заході, група 18-ох літераторів, науковців, культурних й інших діячів вислали листа до В. Ярузельського, закликаючи його зняти воєнний стан у Польщі, звільнити ув'язнених профспілкових діячів і привернути пошанування прав людини у тій країні.

В Мадриді розвинувся конфлікт принципів

Мадрид, Еспанія. — Перший день кінцевої сесії Гельсінкської конференції в Мадриді, вівторок, 9-го лютого, виявив глибокі й основні протилежності між західніми країнами і їхніми життєвими ідеалами й прагненнями та становищем Москви і її сателітів. Ще раз стало ясно, що ідеали свободи й людяности, пошанування й визнання суверенних прав націй і людської гідности одиниці для Совєтського Союзу і його сателітів є порожнім звуком.

Центральним виступом дня була промова державного секретаря Александра Гейга, який так з'ясував стан: „Ми знайшлися на критичному роздоріжжі в післявоєнній історії Европи. Наші народи пов'язали великі надії з обіцянками і принципами, проголошеними в Гельсінках. Замість того головні принципи кінцевих ухвал у Гельсінках є під атакою. Генералом у війні проти польського народу є ніхто інший як власне сам польський уряд, який є підштовхуваний і примушуваний Совєтським Союзом. Ніщо більше не загрожує безпеці й співпраці в Европі, як загроза й уживання сили в запереченні міжнародно визнаних прав".

Після обговорення фактичного положення в Польщі й дальших небезпек, які можуть з нього виникнути, Гейг в імені Заходу заявив, що західні народи послідов но боронитимуть великих здобутків Заходу і західньої цивілізації. Він підкреслив: „Свобода є найвищим нішим здобутком західньої цивілізації. Західні ідеали запліднювали всі народи Европи, не лише членів Атлантійського союзу".

Гейг поінформував, що країни Заходу будуть брати участь у дальших Гельсінкських нарадах з метою боротися за ті ідеали, які є ідеалами всього людського роду. „Коли ж ідеться про Польщу, то держави Заходу доти не будуть вести переговори про ширшу допомогу Польщі, доки теперішній режим генералів і полковників та комуністичних фанатиків, які виконують доручення Москви сліпо й без застанови, не знесе воєнного стану й режиму терору.

В імені держав Европейського спільного ринку промовляв міністер закордонних справ Лео Тіндеманс, який повністю підтримав становище ЗСА. Він наголосив, що всякі нові ухвали тієї Гельсінкської конференції, як і кінцеві ухвали на конференції в Гельсінках 1975 року, не матимуть значення доти, доки в Польщі не наступлять зміни.

В імені Совєтського Союзу і цілого просовєтського бльоку відповідав голова совєтської делегації Леонід Ільічев, який менше говорив про положення в Польщі, але зате шукав аргументів проти американських позицій в усіх закутках світу. Він говорив про Чіле і Сальвадор, про господарську кризу й безробіття західніх країн під сувасну пору, про Ізраїль і сіоністів і т.д. Саме в час, коли в Мадриді відбувалася та дебата, ТАСС проголосив становище московського уряду до пропозиції президента Роналда Регена забрати з Европи атомові ракети. ТАСС назвав ту пропозицію „абсурдом", якого Москва ніколи не прийме, бо це ослабило б її офензивну силу в Европі.

ЮРІЙ БАДЗЬО ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Юрій Бадзьо

Ню Йорк, Н.Й. (ЗП УГГ) — Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи опублікувало документ українського самвидаву, що нещодавно надійшов на Захід.

Автор „Заяви Центральному Комітетові XXVI з'їзду КПСС" — український учений і політичний в'язень Юрій Бадзьо, засуджений у 1979 році за написання великого історично-соціологічного твору „Право жити" про залежне становище України в складі СССР. Цю працю, яка була в єдиному примірникові, у автора вилучили, а його самого ув'язнили на сім років таборів суворого режиму і п'ять років заслання.

Перед ув'язненням Ю. Бадзьо встиг написати тези тієї праці у вигляді відкритого „Листа" до ЦК КПСС та до Президії Верховної Ради СССР у 1980 році. ЗП УГГ у Ню Йорку видало цей „Лист" окремою брошурою на 64 сторінки. Згаданий „Лист" — також виданий російською мовою — в „Материалах Самиздата. No3840", він вийшов також окремим виданням німецькою мовою в Мюнхені в 1981 році. Готуються переклади його англійською, французькою та польською мовами. У „Заяві" до ЦК КПСС, делегатам XXVI з'їзду КПСС, яка друкується нижче, Ю. Бадзьо 22-го лютого минулого року повідомив, що розпочав з 23-го лютого триденну голодівку, протестуючи „проти диктатури КПСС... проти політики великодержавного шовінізму,..проти яскраво виявленої антиукраїнського характеру" її. Цей переклад „Заяви" зробила Надія Світлична з російської публікації в „Материалах Самиздата" No4525.

„Неповна колоніяльна спадщина досоціялістичної України, постійний, підкріплюваний цілеспрямованою практичною політикою асиміляційно - ідеологічний тиск на національну свідомість народу, тиск, здійснюваний у формі ідеї зближення і злиття націй і так званої інтернаціоналізації совєтського суспільного життя, тобто проповідь національного нігілізму й історичного песимізму, що є могутнім засобом національного пригнічення неросійських народів СССР; відверто асиміляторський характер програми КПСС у галузі національних відносин, програми, яка фактично позбавляє неросійські народи країни права на власне етнічне майбутнє; всеохопна, в інтересах великодержавного шовінізму, фальсифікація історії України, яка відтинає від української історії її ранньофеодальний період та епоху Київської Русі (концепція так званої „давньоруської народности", „єдиного російського народу Київських часів"), заперечує право українців на незалежне — від Росії — історичне існування (доктрина возз'єднання України і Білорусі з Росією, що означає, по суті, теоретичне заперечення українців і білорусів як окремих етносів), яка ідеологічно і морально дискредитує ідею окремої незалежної української держави (що є прямим порушенням конституцій УССР та СССР), а методологічно означає цілкове розчинення української політичної історії в російському історичному процесі; відсутність власного національно-політичного життя в українському суспільстві, як вияв фіктивности державного суверенітету Української ССР; насильне перетворення української національно-культурної й духовної атмосфери на провінційний додаток російського суспільного життя та фактичне перетворення російської мови, особливо від середини 70-их років на (особну? — нерозбірливо) мову українського суспільства; жорстоке придушення українського відродженського патріотизму, суворе переслідування людей за найменший вияв невдоволення національним становищем народу, переслідування, що має на меті позбавити націю повноцінної власної інтелігенції, — така трагічна дійсність сучасної історії українського народу, такий злочинний результат провадженої КПСС політики централізму і великодержавного шовінізму, політики, можливої в умовах диктатури партії, її ідеологічного і політичного абсолютизму.

З нагоди XXVI з'їзду КПСС оголошую триденну голодівку протесту проти диктатури КПСС, порушення в СССР прав людини і права націй на самовизначення, проти партійної політики великодержавного шовінізму, яка в останнє десятиріччя має особливо яскраво виявлений антиукраїнський характер.

Початок голодівки — 23 лютого ц.р. 22.02.81.

Концтабір 385/3-5, Барашево, Мордовська АССР".
В'язень сумління
Бадзьо Ю.В.

Серед соціялістів Західньої Німеччини зростає невдоволення

Бонн, Західня Німеччина. — Прихильна до Совєтського Союзу „Остполітік" канцлера Гельмута Шмідта викликає такі настрої серед членів партії соціял-демократів Західньої Німеччини, яких Шмідт ані не сподівався, ані не хотів. Німецька преса висловлює думку, що розвиток подій виразно йде понад голови теперішнього західньо-німецького уряду.

Минулого тижня західньонімецький парлямент ухвалив вотум довір'я для канцлера Шмідта та для його політики. Хоч формально вотумом довір'я були охоплені тільки господарські пляни, але канцлер виразно вказував на те, що ті його пляни тісно пов'язані із його загальною політикою. Саме тепер відбуваються в Західній Німеччині регіональні конференції соціял-демократичної партії. На тих конференціях щораз виразніше зарисовується спротив до політики Шмідта. Коли канцлер Шмідт пропонував свою приязну Совєтському Союзові політику, він ніколи не сподівався, що серед членів його партії, а навіть серед німецького суспільства викликані ним симпатії до Москви та її політики підуть так далеко.

Як далеко пішли настрої в партійних низах та серед середнього керівного складу партії показали регіональні конференції долішньої Баварії і горішнього Палятинату. Делегати на ті конференції відкинули настирливі намагання речника централі Соціял-демократичної партії і її крайового адміністратора, члена парляменту Петера Гольца й схвалили вимогу до прововоду партії та до уряду Західньої Німеччини відкликання пляну приміщення 1983 року ракет на терені Західньої Німеччини, які мають бути противагою для совєтських атомових ракет типу СС-20, масово розміщуваних тепер у Східній Німеччині. Подібну ухвалу винесла партійна конференція південного Райну. Навіть партійна конференція в Ессен, осередку промислового басейну Рур, в якій особисто брав участь канцлер Шмідт, відкинула частину його пропозицій. Конференція західньої Вестфалії в Дортмунді, де речником партійного центру був голова партії і колишній канцлер Віллі Брандт, виявила не лише прихильність до совєтської політики серед делегатів, але також крайньо неприхильне становище до ЗСА та їхньої оборонної політики.

З другого боку Партія вільних демократів, яка творить привладну коаліцію з соціял-демократами, вимагає від соціялістів придержуватися спільних ухвал, серед яких є зміцнення оборонного потенціялу Західньої Німеччини та приміщення ракет на її терені.

У ЛМКЛЮБІ ДОПОВІДАТИМЕ О.В. ІВАЩУК

Ню Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу інформують, що у п'ятницю 12-го лютого ц.р., в год. 7-ій вечора, у приміщенні цього Клюбу, тут при 136 Друга авеню, виголосить доповідь о. Василь Іващук, настоятель парафії св. Софії у Байоні, Н. Дж., та бібліотекар Українського Культурного Центру в Бавнд Бруку, Н. Дж., на тему: „Слідами Івана Вишенського по Афоні й Український Запорозький Манастир".

Розповідь доповідача з подорожі ілюструватимуть прозірки.

У світі

ПЕРЕД ВІДКРИТТЯМ КІНЦЕВОЇ СЕСІЇ Гельсінкської конференції у Мадриді державний секретар Александер Гейг і міністер закордонних справ Західньої Німеччини Ганс-Дітріх Геншер відбули довші розмови, ціллю яких було узгіднити становища обидвох делегацій. Обидва міністри вирішили координувати свої акції й виступи в часі тривання конференції та коли б дійшло до спільної кінцевої ухвали. У співпраці ЗСА і Західньої Німеччини поволі виростає подвійна щілина. З одного боку поглиблюються розходження між тими двома державами, а з другого виникають щораз поважніші розходження у привладній західньонімецькій коаліції соціял-демократів і ліберальних демократів. Розходження ті заторкають як внутрішню так і зовнішню політику уряду Західньої Німеччини. Обсерватори подій в Західній Німеччині висловлюють думку, що без огляду на перебіг і вислід Мадридської конференції розходження всередині німецької коаліції зростатимуть і врешті решт таки доведуть до упадку коаліції. А це значило б упадок коаліційного уряду, а відтак нові вибори до парляменту.

ШВАЙЦАРСЬКИЙ ЛІТАК З ОФІЦІЙНИМИ особами на його чардаку обстріляли палестинські терористи, коли він приготовлявся до приземлення на летовищі в Бейруті, столиці Ливану. Засоби масової інформації ливанського уряду подають, що це вже не перший такий випадок. Палестинці обстрілюють цивільні літаки, коли думають, що ті належать Ізраїлеві, або що в них є ізраїльські громадяни.

В НАЙРОБІ, КЕНІЯ, РОЗПОЧАЛАСЯ конференція держав Організації африканської єдности. Однією з перших справ був розгляд конфлікту між партизанами Полісаріо і урядом Марокко. Партизани ведуть боротьбу проти Марокко, намагаючись відлучити від нього ту частину колишнього еспанського Марокка, яка після відходу еспанців з тієї колонії ввійшли в склад Марокко. Уряд Марокко обстоює думку, що волею населення й згідно з традицією та територія повинна входити в склад Марокко й на майбутнє. Конфлікт скомплікований тим, що східній сусід Марокко Альжир також включився в ту збройну боротьбу й допомагає всіма засобами партизанам Полісаріо. Вже декілька разів відносини між Марокко і Альжиром загострилися були до тої міри, що могли дійти до більшого збройного конфлікту. Менші прикордонні зудари вже декілька разів мали місце. Конференція в Найробі зарекомендувала, щоб уряд Марокко розпочав переговори з партизанами Полісаріо. Речники Марокко відмовилися, мотивуючи тим, що участь у боротьбі бере Альжир, отже переговори мусять відбуватися з Альжиром.

В Америці

ДВА ПРОВІДНІ РЕСПУБЛІКАНЦІ, ГУБЕРНАТОР стейту Ню Джерзі Томас Г. Кейн і нюйоркський сенатор Алфонс М. Д'Амато, виступили з критикою нового бюджету федерального Уряду, недавно запропонованого Конгресові президентом Роналдом Регеном. Обидва політики в інших справах підтримують політику Уряду у всіх відношеннях. Сенатор Д'Амато вважає, що у новому бюджеті забагато фондів призначається на військові цілі, а замало для соціяльних програм, з яких користає нарід. Губернатор Кейн, виступаючи у Трентоні на пресовій конференції, висловив своє розчарування новим бюджетом. Також інші політичні діячі і законодавці, не згадуючи вже про демократів, назвали новий бюджет „абсолютно нереальним". Губернатор Вермонту Ричард А. Снеллінг, республіканець і голова Конференції губернаторів, заявив, що „новий федералізм" президента Р. Регена полягає на перекиданні відповідальностей з федерального Уряду на стейти.

РЕЧНИКИ СЛУЖБИ ІМІГРАЦІЇ І НАТУРАЛІЗАЦІЇ повідомили, що службовці ФБІ і поліція арештували в Баффало, Н. Й., п'ятьох ірляндців, які нелегально перейшли канадсько-американський кордон з метою закупу більшої кількости зброї, яку вони опісля так само нелегально хотіли перекинути до Канади, а потім до Ірляндії. Поліційні чинники заявляють, що члени так званої Ірляндської Республіканської Армії посилили свою активність на американському континенті.

ПРИНАЙМНІ ДВА ЧЛЕНИ КАБІНЕТУ президента Роналда Регена, секретар Департаменту здоров'я і громадської обслуги Ричард С. Швайкер і секретар Департаменту транспортації Дру Луїс, поставили під знак запитання „новий федералізм" президента Роналда Регена і дещо, на їхню думку, надто відважне потягнення перекидання відповідальности на стейти багатьох програм, включно з медичною опікою, транспортацією, вихованням, допомогою бідним і упосілдженим тощо. Ричард С. Вілліямсон, високий урядник кабінету для внутрішньоурядових справ, признався, що існують непорозуміння в Адміністрації з приводу „нового федералізму", але він відмовився від дальших коментарів.

У ВАШІНГТОНІ ПОШИРЮЮТЬСЯ НАСТИРЛИВІ поголоски, що президент Роналд Реген вже вирішив не кандидувати більше на становище президента у виборах в 1984 році. Поголоски поширились також на обидві палати Конгресу і про цю справу вже голосно говорять у кулуарах Сенату і Палати Репрезентантів. Урядові чинники покище не зайняли ще до цієї справи жадного становища, але дехто з близьких приятелів Президента признався, що Ненсі Реген дуже тужить за каліфорнійським кліматом і тамошніми приятелями.

СЕНАТОР С.І. ГАЯКАВА З КАЛІФОРНІЇ відтягнув свою кандидатуру у виборах осінню цього року і тим самим відкрив можливість для інших кандидатів. Політичні спостерігачі кажуть, що теперішній губернатор Джеррі Браун, не зважаючи на його дотеперішню пасивність, має великі шанси виграти вибори хоч проти нього кандидуватимуть два досить сильні противники — Беррі Голдвотер, мол., і посадник Сан Дієґо Піт Вілсон.

Арабські країни остерігають Іран

Кувейт. — Тут відбулася дводенна конференція шести арабських країн, які розташовані по сусідству з Іраном. Вже від якогось часу іранські екстремісти ісляму, які захопили владу в Ірані, намагаються поширити свої впливи за допомогою сили на інші арабські та взагалі ісламські країни.

Під кінець 1981 року влада в Кувейті викрила збройну змову ісламських фанатиків, які плянували державний переворот. Переведені арешти, висліди обшуків та після того допит арештованих виявили, що за плянами перевороту стоять іранські державні чинники. Змовники прибули на терен Кувейту з Ірану, де вони були зорганізовані, отримали потрібний вишкіл та інструктаж та відповідну зброю і потрібні засоби для перевороту. Вслід за Кувейтом інші менші арабські країни перевели в себе слідства, а після того арешти і ствердили, що й на їх терені діють змовники, прислані з Ірану й керовані тамошніми чинниками.

Тому тепер шість держав, а саме Кувейт, Савдійська Арабія, З'єднані арабські еміратi, Оман, Кватар і Багрейн вирішили спільно протиставитися тим задумам ісламських фанатиків. На конференції в Кувейті вирішено спільними силами і за спільним пляном та при далеко посуненій співпраці тих шести держав перевести оборонну кампанію. Учасники конференції попередили Ірак, що коли іракські чинники не припинять підривних акцій проти їхніх країн, тоді вони будуть змушені застосувати відповідні протизаходи. Вони, учасники конференції,

(Продовження на ст. 6)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи початок кінця ОН?

Ізраїльський уряд прем'єра Менахема Беґіна напевне здавав собі справу, що проголошення ним анексії сирійської верховини Ґоляна, окупованої ізраїльтянами у війні 1967 року, викличе в цілому арабському світі, та навіть в Америці, неприхильну реакцію. Але ледве, чи Беґін передбачував, що ту подію використає Совєтський Союз для поведення мобілізації протиізраїльських сил на терені Об'єднаних Націй. Сирія, як безпосередньо найбільш заінтересована країна, яка володіла верховиною Ґоляна, формально очолює акцію за виключення Ізраїля з Об'єднаних націй. Насправді за тією акцією стоїть Совєтський Союз, і насправді не йдеться про Ізраїль, а про Америку: виключення Ізраїля з Об'єднаних Націй було б поличником для Америки, як найбільшого активного ґаранта державної незалежности Ізраїля.

Уряд президента Реґена добре розуміє цю гру і тому негайно їй протиставився: за твердженням американських засобів інформації — Уряд перестеріг усі членські країни Об'єднаних Націй (135), що виключення Ізраїля з ОН потягло б за собою припинення Америкою дальшої фінансової підтримки для тієї найвищої міжнародної організації. Америка покриває кругло одну третину цілого бюджету Об'єднаних Націй. Але припинення Америкою фінансової допомоги для ОН могло би стати вступом до виступлення Америки взагалі з Об'єднаних Націй — і це був би кінець цій установі, що її первородним гріхом була (і є) приявність СССР, як одної з п'ять постійних членів Ради Безпеки ОН з правом „вето".

В американському політичному світі вже давно були противники участи ЗСА в Об'єднаних Націях, і теперішня амбасадорка ЗСА в ОН Джін Кіркпатрік одверто заявила, що Об'єднані Нації не здатні розв'язувати поважні міжнародні проблеми. Маючи проти себе також критиків із крайнього правого крила Републіканської партії, президент Реґен пішов назустріч тим консервативним критикам — призначаючи до Ради Крайової Безпеки відомого часописного колюмніста Вільяма Баклі й колишню амбасадорку в Італії за президентури Д. Д. Айзенгавера — пані Клер Бут Лус — як безплатних консультантів. Обоє віддавна висловлювались критично про Об'єднані Нації, як установу, яка насправді перетворилась в арену інтриґ проти ЗСА.

Україна повинна мати місце в такій міжнародній організації — але не в особах представників колонії під фірмою „Української Соціялістичної Радянської Республіки".

АМЕРИКАНСЬКА АМБАСАДА ПЕРЕДАЛА ЩЕ одну кімнату для вжитку родини Ващенків, які три й пів року тому знайшли там захист від совєтських переслідувань. Досі 7-членна родина перебувала в одному невеликому приміщенні, яке аж ніяк не вистачало. Чи Лідія Ващенко, яку відпроваджено до шпиталю, буде повернена совєтськими чинниками назад до американської амбасади дотепер невідомо.

Роман Данилевич

НАГОДА ЗАСВІДЧИТИ ЄДНІСТЬ ПОМІСНОЇ УКЦЕРКВИ

Зближаємося до великої річниці Блаженнішого Патріярха Йосифа. Сімнадцятого лютого дев'ятсот вісімдесят другого року сповниться Главі нашої Церкви дев'ятдесят років життя. В цей день відбудеться відзначення цієї великої дати в теперішньому осідку нашого Патріярха — у Вічному місті.

Коли відзначували 85-ліття Патріярха Йосифа, то це відзначення відбулося в Римі не в лютому, але сім місяців пізніше — у вересні. Після Загальних Зборів Українського Патріярхального Товариства в ЗСА, що відбулися 4-го квітня 1981 року в Боффало, Н. Й., члени нововибраної Управи цього Товариства з декількома приявними членами Проводу Українського Патріярхального Світового Об'єднання (УПСО) прийняли постанову, щоб 90-ліття Блаженнішого Патріярха Йосифа відзначити в Римі в сам день його народин, отож 17-го лютого 1982 та таку суґестію предклали нашій Ієрархії. Щоправда, в лютому не відбудеться черговий Синод Помісної Української Католицької Церкви, який є предвиджений щойно на вересень цього року. Але є сподівання, що не зважаючи на це, значне число наших ієрархів, а з ними разом і священики та миряни прибудуть на цей день до Риму з різних країн українського поселення. А крім цього летунська пошта принесе — як попередніми роками — тисячі-тисячі привітальних карток від українців, поклонників нашого Патріярха.

Використовуючи нагоду цих торжеств, УПСО організує у Римі П'ятий Конгрес Мирян (14-15-го лютого), що проходитиме під кутом Тисячоліття Хрищення Руси-України (988-1988). Водночас (14-16-го лютого) відбудеться Сесія Молоді під кличем „Бути з Христом, бути в Церкві — виклик сучасній молоді". Після закінчення Конґресу мирян, наступного дня (16-го лютого) мають бути Четверті загальні збори УПСО.

Треба додати, що 30-го вересня 1982-го року припадає 65-ліття ієрейських свячень Патріярха Йосифа, що їх довершив у студитському монастирі в Уневі, Західня Україна, Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький.

Після лютневих врочистостей в Римі відзначуватимуть 90-річчя народин нашого Патріярха у всіх країнах нашого поселення. Годиться зазначити, що з ініціятиви Філядельфійського Митрополита Стефана Сулика створено Ювілейний Комітет, який підготовляє крайове торжество на 28-го лютого ц. р. у Філядельфії, під протекторатом усіх наших Владик у ЗСА.

У нашій пресі появилася інформація, що українці стейту Ню Джерзі віддадуть поклін нашому Ісповідникові Віри 14-го березня, а 20-го березня відбудеться відзначення Ювілею в Ню Йорку.

Вінніпезький Митрополит Максим Германюк зарядив, щоб усі парафії Вінніпезької Архиєпархії в лютому відзначили Ювілей Патріярха Йосифа. Митрополит Максим у своєму зверненні пише: „Ми рівнож хочемо відзначити в ньому незломного оборонця суверенних прав нашого Українського Народу. Таким гідним відзначенням Голови нашої Церкви, ми відзначимо теж цілу нашу Церкву".

Повернімся десять-одинадцять років назад. Тоді сповнялося нашому Патріярхові 80 років життя. Перед тим ішла підготова до відзначення цього Ювілею. У „Вістях з Риму" появилося звернення Глави нашої Церкви, в якому Їх Блаженство подякував владикам, духовенству та громадсько-мирянським чинникам за підготову таких святкувань і запрошення його на них, однак заявив, що важкі умовини всієї нашої Церкви та народу не надаються до таких особистих святкувань.

У цьому зверненні підкреслено, що „... молитва і добрі діла, праця і пожертви для пекучих потреб нашої Церкви будуть найкращою формою відзначення цієї річниці..." А вкінці наш Патріярх закликав „засвідчити ділами єдність Помісної Української Церкви та всяко скріпити її внутрішньо".

Звернення ясне. Відзначення Ювілею не має тільки виявлятися у святкуваннях-парадах, але й в молитві за кращу долю для нашої терплячої Церкви і многострадального нашого народу, в добрих ділах, праці і пожертвах для пекучих потреб Церкви і народу, в засвідчуванні не тільки словами, але також ділами єдности Помісної Української Католицької Церкви, як серед нас самих, так і на зовнішньому відтинку. Програма на час відзначування Ювілею Блаженнішого Глави нашої Церкви багата та ділова. Вона вповні в дусі життєвої дії нашого Патріярха як колись в Україні, пізніше як засланця-невільника в московсько-большевицьких тюрмах і таборах праці, а тепер у вільному світі.

Слава Богу, що наш Патріярх не відмовився від відзначування 90-річчя його уродин. Ми можемо радіти, що маємо змогу звеличати патріярший вік Глави нашої Церкви. Але водночас це дуже зобов'язує ввесь український Божий люд, щоб не тільки красномовни-

(Закінчення на стор. 6)

Теодозія Савицька

СУА допомагає українцям у Польщі

Важка економічна ситуація в Польщі в останніх місяцях наче розбудила українську спільноту в Америці та пригадала, що знедолені брати-українці в Польщі потребують матеріяльної допомоги.

Різдвяні побажання у „Нашому Житті", органі СУА, дуже влучно схопили потребу виявлення допомоги ближньому, що особливо відчувається в часі Різдва. Для членок СУА ця увага для потребуючих не пов'язується лише з різдвяним часом. Ідея ця є втілена у цілорічну програму нашої організації, та становить її суть та стійкість. Суспільна опіка СУА безперебійно провадить великого маштабу допомогові акції від самого початку свого існування.

Спершу занотовано ревну допомогу рідному краєві, а після Другої світової війни — допомогу переселенцям в таборах, школах, сиротам чи пожертвам на культурно-освітні цілі. Спровадження і влаштування у ЗСА самітніх жінок, або з малими дітьми, які не мали би інакше змоги виїхати з таборів, крім інших виявів допомоги потребуючим, були ділом Суспільної Опіки СУА, тяглість праці якої ніколи не вгавала.

Між іншими акціями, допомога потребуючим українцям у Польщі сягає ще 60-их повоєнних років, спершу — поодинокими членами, а згодом — поширена на декотрі відділи СУА, яким на серці була доля тих, хто залишився на рідних землях. Тому постійно ішли посилки одежі, деколи харчів, а головно фінансова допомога на оплату коштів зв'язаних з одержанням освіти, особливо дітям виселених родин з Лемківщини. Доходи з базарів, збірки чи більші пожертви спонзорів, про що так ревно, послідовно, а навіть пристрасно старалися декотрі члени — ішли на цю допомогу. Імена цих осіб записані золотими буквами в історії Суспільної Опіки СУА та в серцях тих, що забуті і принижені знайшли любов, увагу і моральну та матеріяльну допомогу від сестер-українок.

Відвідавши свою підопічну в Польщі, до нас писали спонзори: „...батьки нашої стипендистки обоє селянські діти з околиць Перемишля, гарно виховують своїх кількоро дітей в національному дусі. Ми повинні допомагати кожній такій родині, що горнеться до нашої спільноти. Зазначу тут, що є нашим обов'язком таким родинам не лише допомагати, але було би злочином їм не допомагати. Вони потребують і моральної підтримки і вдячні, що ще хтось про них пам'ятає".

Про допомогу Суспільної Опіки СУА потребуючим в Польщі ми не писали в пресі. Тепер, пора, щоби довести до відома української громади про цю довголітню допомогу, бо праця ідейних членок СУА все спрямована там, де потреба нести найбільшу поміч. Ці наші жінки подають помічну руку довгі роки справді по-самаритански, без розголосу, а в дусі християнської любови.

У 70-их роках, коли для справнішого діяння переорганізовано допомогу стипендіями, тоді кількість наших стипендистів в Польщі значно збільшилася, бо знайшлося багато охочих спонзорів. Всі зголошені потребуючі, отримували постійно, кожного року стипендії аж до закінчення студій, як це і діє досі, коли 55 молодих людей забезпечені стипендіями СУА на 1981/2-ий шкільний рік.

Досі виплачено на стипендії для молоді в Польщі 21,522.20 тисяч долярів. Учні і старша молодь, що отримують від нас допомогу, це діти вбогих українських родин. Одні і другі ходять нормальним порядком до школи та не проволікають студій на довші літа, закінчують школу в приписаному часі, бо знають ціну освіти. Старші закінчують середні промислові, торговельні та господарчі школи та набувають фахове звання; інші закінчують університетські студії та збільшують число української інтеліґенції.

Під сучасну пору, важка ситуація у Польщі спонукала Суспільну Опіку СУА інтенсивно посилити дотеперішні допомогові акції численними харчовими посилками та теплим зимовим одягом. Відділи та поодинокі членки щедро відгукуються на заклик референтки Суспільної Опіки та докладають усіх зусиль, щоби допомога потребуючим у Польщі, як і новоприбулим іміґрантам, була негайна, постійна та якнайбільш ефективна.

Цю допомогову акцію координує референтка Суспільної Опіки Головної Управи СУА Анна Кравчук, яка постійно занотовує пожертви Відділів СУА та поодиноких членок на висилку харчових посилок для родин в Польщі, що виявляє бажання членства спільними силами, організовано нести допомогу братам-українцям в Польщі.

Так продовжується тяглість Суспільної Опіки СУА, започаткованої нашими попередницями перед 50-ти роками. Всі, які причиняються до цього великого діла, можуть мати справжнє вдоволення, що їхня допомога ішла безперебійно роками там, де була цього найбільша потреба, бо Союз Українок відчуттям серця української жінки, сповняє заповіти християнської любови, що становлять основний первень дій СУА.

Василь Ленцик

ПАТРІЯРШИЙ ЮВІЛЕЙ

(З нагоди 90-ліття Блаженнішого Патріярха Кир Йосифа)

Загально прийнято, що довгий вік — це знак Божого благословення, що спочило на даній людині:

Немає сумніву, що цю істину треба примінити до Блаженнішого Патріярха Кир Йосифа, 90-ліття якого 17-го лютого 1982 року обходить уся українська спільнота, святочно і величаво у вільному світі, а тихо, але не менш сердечно і щиро в під'яремній Україні.

Коли вдумаємося у життьовий шлях Блаженнішого Патріярха Кир Йосифа, то навіть найбільшому недовіркові мусить стати ясним, що на цьому Мужеві Божого Провидіння в особливіший спосіб спочило Боже благословення. Вже сама, так сказати, кар'єра отого сина Золотого Поділля носила на собі „палець Божий". Щедро Богом обдарований фізично та інтелектуально, почавши від рідного села Заздрости, через гімназію в Тернополі, де був відзначаючим учнем, через студії у Львові, в Іннсбруці та Римі-завжди вирізнявся своїми науковими успіхами, осягаючи найвищі можливі вирізнення-завдяки не лише природним даним інтелекту, але також подивугідній працьовитости, витривалости і солідности, що також є великими дарами від Бога. Не раз можна бачити молодих, спосібних людей, але із-за браку витривалости, солідности, вони не осягають в житті нічого, або дуже мало, а тим самим не дають своїй Церкві, чи народові того, що могли б дати.

Блаженніший має ті всі прикмети, що його вели „Пер аспера ад астра"-Тернистим шляхом до зір,- засада, яка стала основою його повного трудів і терпінь життьового шляху. Протягом цілого життя він завжди умів з Божою ласкою працювати за засадою „ора ет лябора"-молися і працюй, що й можна сказати було його життєвим принципом. Тому і Боже благословення його не опускало.

Боже благословення спочило на ньому і тоді, коли він після студій на Заході повернувся до Львова і Слуга Божий Митрополит Кир Андрей призначив його на професора догматики в Духовній Семінарії в 1922 році. Вже по році він став засновником і головним редактором богословського квартальника „Богословіє", який знайшов високу оцінку в богословському науковому світі.

Замітивши великі організаторські здібності, попри солідне знання, Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький номінував о. д-ра Йосифа Сліпого в 1926 році ректором Духовної Семінарії, а вже в 1928 році з реорганізацією Семінарії на Богословську Академію з двома факультетами, філософічним і богословським, о. д-ра Сліпого номіновано ректором Богословської Академії.

Треба вжитись і зрозуміти ці часи під чужою займанщиною, щоб належно оцінити успішність праці та досягнення на пості, ректора Семінарії і Богословської Академії о. д-ра Йосифа Сліпого, теперішнього дорогого Ювілята. Семінарія вимагала утримання та духового формування понад 400 кандидатів духовного стану. Але це не було легко, бо, крім всещедрої руки Митрополита Кир Андрея не було ніяких субсидій та і це джерело не було невичерпне, бо з нього ще користали десятки товариств, як: „Рідна Школа", „Просвіта", Наукове Товариство ім. Шевченка, Пласт, Національний Музей, Народна Лічниця. Отже тільки розумна господарка Отця Ректора, могла в'язати, як то кажуть, — кінці разом.

Але й друга інституція, Богословська Академія, що її провадив о. ректор Сліпий, вимагала чимало труду і гроша, щоб її втримати на належному рівні. І нині з перспективи часу треба сказати, що і тут Отець Ректор, завдяки Божому благословенню, випровадив цю інституцію до найвищих висот, зрівнюючи її з найкращими католицькими університетами західнього світу. Таке ствердження не є ніякою пересадою. Про це ми, вихованки Богословської Академії, могли переконатись, коли пішли в життя та мали змогу дуже часто самі бути членами факультетів різних високих шкіл Заходу, чи вже в Америці і Канаді.

Завдяки дбайливому і розумному провадженню Богословська Академія мала найкращий професорський збір, яким тільки західня вітка українського народу в тих часах диспонувала. Найвищої кляси фахівці поодиноких дисциплін, були членами обох факультетів і то, як духовні, так і світські.

Однак нашому Ювілятові Боже Провидіння призначило виконати ще велетенську ролю, а це — стати свідком Божих Правд та оборонцем своєї Церкви і народу.

Не будемо переповідати жорстокого нищення української Церкви та арешту всієї Ієрархії включно з Митрополитом Кир Йосифом, який перейняв митрополичий престіл після смерти Слуги Божого Митрополита Кир Андрея Шептицького з днем 1-го листопада 1944 року.

Засуджений за ніщо Митрополит Кир Йосиф страждав 18 літ, як сибірський каторжник. Але і тут показалось, що Боже Провидіння має для нього ще не

(Закінчення на стор. 6)

ПОСЛАННЯ

БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА З НАГОДИ ЗАВЕРШЕННЯ 90 ЛІТ ЖИТТЯ ВЛАДИКАМ, СВЯЩЕНИКАМ, МОНАХАМ, МОНАХИНЯМ, ВІРНИМ ДІТЯМ ТА ВСІМ НАШИМ БРАТАМ І СЕСТРАМ В УКРАЇНІ, НА ЗАСЛАННЯХ І НА ПОСЕЛЕННЯХ —

(Продовження)

Водночас Папа Іван Павло II, шануючи і зберігаючи прадавні права нашої Церкви, відновив право батька і Глави нашої Церкви у майбутньому скликати Синоди всіх єпископів поза Україною для нарад над важливими питаннями життя нашої Церкви і Народу, і між тими — над питанням обсад осиротілих єпископств нашої Церкви. У всьому тому бачимо незбагнений задум Божого промислу на шляху до возстання древньої Церкви Києва, Галича і всієї Русі у вільній Україні, як це і пророк у своєму видінні Слуга Божий Андрей.

Ще раз повторюємо, що ці події — це плоди вашого страдництва. Свідоцтво про ваші страждання приніс я особисто перед цілим світом по моєму звільненні з каторги в 1963 році. Як тільки знайшовся я на волі як отець Собору Вселенського Ватиканського Другого, промовляючи до сумління світу і зібраних на Соборі єпископів Вселенської Церкви, голосно і відверто заговорив про ваше свідоцтво. Від себе й у вашому імені запропонував я і просив, щоб увінчати нашу Церкву вінцем патріяршого достоїнства.

Впродовж дальших років мого життя аж по сьогодні трудився я і дальше працюю, щоб здобути визнання для нашої Церкви патріярхату. Патріярхат, видіння ваших віруючих душ, стався для вас вже живою дійсністю. Таким він для вас хай залишиться в майбутньому! Моліться, як дотепер, за Патріярха Києво-галицького і всієї Руси, а в майбутньому — хай і безіменного чи невідомого. Прийде час, коли Всемогучий Господь пошле його нашій Церкві і об'явить його ім'я. Але наш патріярхат існує! За ним вже чотириста років змагань, за ним сім років дійсности, перед ним тільки визнання Апостольського Римського Престолу.

Всі ці плоди — зміцнення єдности нашої Церкви в Україні і поза її межами, однісь ієрархії з одним Главою, збереження українського обряду, спільної церковної традиції, збереження прав нашої Церкви серед помісних Церков цілої Вселенської Церкви — це тільки перші кроки у дальшому розвиткові на шляху духовної обнови і росту нашої Церкви в її злуці із святою Петровою Столицею. Нехай же благословенні будуть ці плоди. „Добрий Господь і справедливий, Бог наш — співчутливий. Господь береже простих, ми знемоглися і він нас спас" (Пс 11,5-6).

Ці плоди стають для нас нагодою і скріпленим поштовхом, щоб працювати „в Господі та в могутності його сили" (Еф. 6,10) для нашої Церкви і для цілого українського народу. Тому ми, як вже це згадано, співстраждаємо і подивляємо вас. Ми слідкуємо за вашим життям, за вашою боротьбою серед гніту і переслідувань, щоб про те все сповіщати світові, щоб будити його сумління, щоб сколихнути його і спонукати його станути у вашій обороні!

Та перш усього ми завжди об'єднані з вами в дусі і молитві, на кожній Святій Літургії і в усіх наших церквах молимося за „страждаючих братів наших", бо молитва — це найуспішніший засіб, це зброя Божа. Ми ніколи не перестанемо молитися і ніколи не можемо бути спокійними так довго, як довго страждає і в укритті живе наша Церква, бо болюча журба за її долю гіркими терпіннями сповняє наші душі.

Душевно терпимо ми разом з вами, бо не дано нам знати, коли скінчиться те врем'я люте. Але ми віримо, що лютому времені прийде кінець. Наша віра в Христа і Його перемогу не дозволяє ні нам, ні вам сумніватися в цьому.

Турботи і спокуси щоденного і важкого життя можуть вкрадатися в наші душі, щоб ними оволодіти, щоб здавити бадьорість і сіяти страх, щоб довести людські душі до такого стану, якого бажає собі ворог нашого спасення і його земні служителі. Тому відновіть і плекайте у вашій свідомості вашу віру в те, що хрест і воскресення нерозлучні з собою та що основою нашої надії є Христос, а не люди.

Упродовж двадцяти століть Христова Церква страждала на шляху, що його межовими знаками були хрест і воскресення. Все цілковито людське провалилося, переможно перетривала тільки Церква, бо з нею повік Христос. „Вони загинуть, ти ж будеш стояти; все постаріється, немов одежа. Наче вбрання, ти їх міняєш, і вони пройдуть. Ти ж усе той самий і літам твоїм кінця немає" (Пс. 102,27-28).

Христос бо єдиний Визволитель, Він — єдина Путь, єдина Істина, єдине Життя (Ів. 14,6). Він є суттю людського життя, Він є основою людської гідности. Христос є „світлом світу" (Ів. 8,12), справжнім світлом, що у „тьмі світить" і „просвічує кожного чоловіка" (Ів. 1,5-9) в лютому времені непевности, несправедливости і безнадійности. Немає іншого світла! Єдине наше світло—Христос!

III

Дорогі Браття і Сестри!

Розглянувши незвичайно важке ваше положення і стан Церкви на рідних землях та серед вірних на засланнях, йдемо вам на поміч нашими постійними молитвами до Христа Бога, Пастиря свого Стада, та до Пресвятої Богородиці, Матері Христової Церкви. Хочу також подати кілька думок для вашого життя і дальшої витривалої боротьби, щоб тим улегшити ваше церковне життя серед невідрадних обставин.

Треба нам завжди пам'ятати, навіть серед найбільших переслідувань і терпінь, про найбільшу заповідь, яку лишив своїм послідовникам наш Божественний Спаситель, а саме — про заповідь любови Бога і ближнього, не виключаючи тих, що нас переслідують.

Любіться поміж собою, як любились перші християни серед переслідувань. Бог є любов і хоче, щоби ми любов'ю перемагали зло і ненависть. Бо любов будує, а ненависть руйнує людські душі, затроює людські серця. Ісус казав: „Ось що вам заповідаю: щоб ви любили один одного! Ненавидить вас світ — то знайте: мене він ще перед вами зненавидів" (Ів. 15,17-18).

Пам'ятайте, що любов до Бога і до ближнього — це той наймогутніший засіб, яким ви можете приєднати і придбати молоді покоління до Бога і до Його Церкви. Молоді покоління, що їх атеїстичний режим старається виховувати у неправді та у ненависті, знайдуть Христа Бога і Божу Правду у Христовій Церкві у прикладі і теплі вашої любови ближнього. Натомість усякі непорозуміння, незгоди і спори між вами можуть стати для молодих душ, спрагнених любови і доброго слова, причиною до байдужости, а то й непошани до релігії і до Христової Церкви, як є образом Його любови. Тому пишу вам словами св. Павла: „Молимось і про те, щоб любов ваша дедалі більше і більше зростала у досконалому знанні та в усякому досвіді" (Фил. 1,9).

Поручаємо вам, Дорогі Браття і Сестри, велике зрозуміння і Христове милосердя для тих братів наших, які заломились під погрозами і насильством та відпали від Католицької Церкви. Моліться за них і не шукайте для них кари. Поможіть їм встати і відновити їхню віру. Наслідуйте у цьому Бога, який не погорджує грішником і його не відкидає від себе: „Ти не погорджуєш грішником, а встановляєш покаяння на спасення" (Молитва „Трисвятого"), і „коли відпали, Ти знову нас підняв і не перестав творити все, поки нас на небо привів і будуче царство Твоє дарував" (Молитва „Достойно").

Виявом діючої любови Бога і ближнього є засада, що її дав нам св. Павло: „Все нехай діється по чину" (І Кор. 14,40), тобто з пошаною до своїх духовних провідників.

Слухайте єдинодушно пастирів і отців ваших духовних, вони бо чувають над вашими душами, хоч серед стількох труднощів і перешкод, в укритті, ба й у небезпеці ув'язнення. Моліться за них, помагайте їм, бережіть їх, захороняйте їх від лукавого ока тих, що слідкують за ними, оскаржують їх за небувалі речі, щоб їх підступно погубити чи знеславити.

Вчіть і заохочуйте своїх дітей про те, що є окреме служінню Богові в священичому і монашому чині. Це найбільше служіння на землі, яким Бог провадить, вчить і освячує свій люд, творить з людей Божу родину.

Шукаймо, Дорогі Браття і Сестри, сил у цій нелегкій боротьбі за славу Божого Імени і за людські, Богом дані, права, за Боже царство на землі — у молитві. Молімся, безнастанно молімся.

Учіть молитви своїх дітей, щоб молодь наша не виростала без молитви до Бога і Пресвятої Богородиці — нашої Покрови; щоб наші молоді покоління в Україні і на засланнях були через молитву в злуці з Богом, просвічувалися Божою Правдою, освячувалися Божою благодаттю, і щоб ми всі разом з молитвами наших небесних заступників виблагали світлі дні для нашої Церкви і народу.

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ ВІДЗНАЧИЛИ РОКОВИНИ ДЕРЖАВНОСТИ

Філядельфія

Вручення грамоти Українки Року мгр Уляні Мазуркевич. Стоять (зліва): інж. М.Нич, проф. П.Стерчо, У.Мазуркевич, посадник В.Ґрін, М.Касіян, Б.Вайт.

Українська громада Філядельфії святочно відзначила в неділю, 24-го січня ц.р., 64-ту і 63-тю річниці самостійности й соборности України, проголошені 22-го січня 1918 і 1919 року.

У ранніх годинах відправлено Богослужби за долю і волю українського народу — в українському католицькому соборі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії і в українській православній катедрі св. Володимира. Архиєрейську Службу Божу в митрополичій катедрі відправив Владика Роберт Москаль і виголосив святочне слово, в якому закликав до внутрішнього миру і до конструктивної праці на добро українській справі.

В пополудневих годинах відбулась академія, пов'язана з концертом, влаштована старанням Українського Конґресового Комітету, Відділ у Філядельфії, що його очолює проф. д-р Петро Стерчо Академію відкрив проф. П.Стерчо, вказавши при тому на те, що цим разом відзначуємо також 300-річчя міста Філядельфії. Уривки з проклямації 4-го Універсалу Центральної Ради і з Акту Соборности виразно прочитали представники молодечих організацій — Мирон Касіян від Пласту, Ліна Асінко від ОДУМ-у, Юрій Голінеї від СУМ-у і Оксана Михайлюк від МУН-у. Мгр Уляна Мазуркевич прочитала проклямацію губернатора Пенсильванії Р. Торнбирга, а посадник міста Філядельфії В.Ґрін особисто прочитав проклямацію від міста. В обох документах підкреслено українську рацію стану і героїчну боротьбу за визволення України, перед 64-ма роками і тепер, у нових умовах. Після прочитання цих документів проф. П.Стерчо в супроводі інж. Михайла Нича, екзекутивного заступника голови, і Марії Касіян, секретарки Відділу УККА, вручив грамоту від УККА (Відділ Філядельфія) голові Комітету Оборони Національних і Людських Прав України Уляні Мазуркевич як Українці Року в признанні за нові успішні методи оборони українських політичних в'язнів УССР впродовж семи років. Відповідну грамоту з признанням як для Мужа Року вручено посадникові міста В.Ґрінові з нагоди 300-річчя Філядельфії, а також у знак признання за його зацікавлення українською національною і державною проблематикою. У відповідь на вручення грамот відзначені відповіли подякою. Мгр У. Мазуркевич подякувала в імені всіх членів Комітету, яких д-р Стерчо раніше назвав у своїм слові, а саме: Віра Андрейчик, Орися Гевка, Богданна Кульба, Віра Лащик, Христя Перфецька, Христя Сеник, Ірина Скульська, Одарка Турченюк, Христина Шуст, Ірина Юрчак. Посадник Ґрін виголосив з цієї нагоди відповідну промову, наголошуючи вартість свободи як найбільшого скарбу, якого американці достатньо не доцінюють, інші ж народи Східньої Европи, а найдовше з усіх український, позбавлені його й дотепер. Д-р П.Стерчо привітав також радника В. Вайта, який взяв участь у святі разом із посадником В.Ґріном.

Після цієї урочистости Наталка Ковалишин виразно й з почуттям продеклямувала поему С.Орлюка „На Софійській площі". Промову виголосив Начальний Пластун д-р Юрій Старосольський, провівши цікаву паралелю поміж актами української державности і проголошенням незалежности Америки за Дж. Вашінґтона. Цим закінчилася перша офіційна частина академії.

Другу частину програми становив концерт хору „Прометей" під диригентурою Михайла Длябоги з піаністкою-акомпаньяторкою Іриною Пелех. Хор „Прометей" відомий високою якістю виконання українського хорового репертуару не тільки в Америці й Канаді, але й у европейських країнах. Тож не диво, що кожний його виступ є правдивою насолодою. „Прометей" виконав „Хор підземних ковалів" С.Людкевича зі сильними баритоновими партіями; пісню „Часом я тужу" Б.Кудрика; „Косарі" С.Людкевича; „У неділеньку святую" К.Стеценка, а також „Огні горять" С.Людкевича, „Осіннє листя" М.Длябоги, „Карпати" І.Шамо, і „Плотогони" А.Кос-Анатольського. Сольові партії виконували Ігор Кушнір, бас-баритон, Іван Павличка, тенор, Зенон Чорнобіль, тенор, і О.Татунчак, тенор, що їх заслужено оплескували присутні. Піаністка Ірина Пелех виконала з майстерністю і бравурою „Мадярську рапсодію ч. 6" Ф.Ліста, „Прелюд ас дур" і „Прелюд фіс-моль" Л.Ревуцького та „Етюд е-моль" В.Косенка.

Свято закінчено співом національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Н.І.

Чикаґо

Дня 24-го січня ц.р. школа українознавства православної парафії св. Володимира у Чикаґо, яку відвідують діти і молодь, батьки яких належать до шести різних українських парафій, у співпраці з молоддю ОДУМ-у відзначила 64-ту річницю проголошення самостійної України та 63-тю річницю об'єднання в одну Українську Народню Республіку всіх українських земель зі столицею в Києві. Свято звеличав своєю присутністю єпископ Константин, о. Ф. Білецький та численні релігійні, громадські та політичні працівники української громади.

У мистецькій частині свята виступив хор учнів школи українознавства під керівництвом учительки співу Марти Стадник, що виконав пісні: „Гомін, гомін" слова і мелодія Марії Павлишин, „Три сини" музика Михайла Гайворонського, „Зірвалася хуртовина", муз. Витвицького та марш „Йдуть дівчатка і хлоп'ята" слова К.Перелісної, музика Григорія Китастого. Олександер Куцевич, учень 7-ої кляси, продеклямував вірш О.Олеся „Яка краса відродження країни", а Катруся Грушецька—вірш „Батьківщина" Діми.

Танцювальний ансамбль ОДУМ-у „Метелиця", яким керує Ала Поволоцька, колишній член танцювального ансамблю П.Вірського, виконав три танці: дівочий танець „Привіт Україні", „Верховина" та „Гопак". Юний ансамбль бандуристів ОДУМ-у, що нараховує 16 бандуристів, дівчат і хлопців, під керівництвом Олексія Пошиваника, виконав „Буковинку", „Пливе човен" і „Козак від'їжджає". Дві останні пісні бандуристи проспівали в супроводі бандур. „Гомін степів" Григорія Китастого виконали на бандурах Мотя і Павло Пошиваники.

Всі виконавці імпрези та присутні на закінчення свята проспівали український гимн.

Заповідачем на святі був Павло Пошиваник, учень 8-ої кляси.

Директор школи О.Коновал прочитав тексти, які присутні апробували оплесками: резолюцію—підтримку членів Гельсінкської Групи, листа до Президента ЗСА Рональда Регена, до президента Полоні в ЗСА Мазевського в підтримці засудження російсько-комуністичного імперіялізму та листа —протест до Крайової Асоціяції Освіти, яка плянує показувати по всій Америці 20-годинний фільм советської продукції у народних школах про „щасливе колгоспне життя і розкріпачення та визволення мільйонів людей у їх комуністичній системі".

Око

Ґеррісбурґ

Губернатор стейту Пенсильванія Дик Торнбирг проголосив 22-го січня Днем української незалежности у цьому стейті. На фото під час підписання проклямації в канцелярії губернатора стоять:(зліва) д-р Микола Ценко, Стефанія Вовчок, касир СУК „Провидіння"; Чарлз Бовнік, голова та сербський комишинер губернаторської дорадчої Ради в етнічних справах Луїс Скепарняс, екзекутивний директор Ради в етнічних справах. Сидять (зліва): д-р Петро Стерчо, голова філядельфійського Відділу УККА, губернатор Торнбирг та Уляна Мазуркевич, голова Комітету Оборони Людських і Національних Прав України

Картерет

Виконуючий обов'язки посадника міста адв. Джан Спогенець підписує проклямацію Дня української незалежности (сидить посередині) біля нього стоять (зліва): Д.Казьо, учень української школи, та сумівка Д.Козак. Стоять (зліва): інж. В.Янів, о. Т.Корпич, о. Т.Чубенко та Анна Трух, голова парафіяльного комітету церкви св. Димитрія.

Заходами місцевого Відділу УККА українська громада величаво відзначила тут 64-річчя проголошення і 40-річчя відновлення Української Самостійної Соборної Держави.

Святкування започатковано у четвер, 21-го січня ц.р. В столиці стейту Ню Джерзі — Трентоні у своїй канцелярії губернатор Томас Кейн у присутності української делеґації підписав проклямацію Дня української незалежности. З Картерету у склад делеґації ввійшли: Іван Рачинський, Іван Ґлущик, Іван Федак, Розалія Теребецька, Теодор Дреботій і Демко Сенюк. В год. 7-ій вечора того ж дня, у присутності українських громадських і церковних представників на чолі з головою Відділу УККА інж. Володимиром Яневим, виконуючий обов'язки посадника міста, член міської ради адв. Джан В. Спогенець підписав проклямацію, якою проголосив день 22-го січня Українським Днем. Після відчитання проклямації Дж. Спогенець, підкресливши своє українське походження, сказав, що гордиться тим, що першу проклямацію, підписану ним цього року, є проголошення Дня української державности.

Ввечорі 21-го січня о год. 8-ій, під час засідання міської управи у переповненій українцями залі, Дж. Спогенець ще раз прочитав проклямацію, а окремі члени ради тепло і доброзичливо висловились про Україну.

У п'ятницю, 22-го січня, о 8-ій годині вранці біля міської ради зібралася поважна кількість громадянства на вивішення українського прапора під спів американського й українського національних гимнів. Відтак Дж. Спогенец і заступник голови Відділу УККА Василь Матлага коротко промовляли про значення цього українського національного свята. У цей день на будинках українських громадських установ повівали поруч зоряного американського синьо-жовті прапори.

У неділю, 24-го січня в українських церквах відслужено Служби Божі у наміренні українського народу та Панахиди за тих, що полягли у боротьбі за волю України. У православній церкві св. Димитрія Богослужіння відправляв о. Тарас Чубенко, а в католицькій церкві Св. Марії — о. Тома Карпич, який відчитав послання з нагоди Свята Державности від Митрополита Стефана. Під час Богослужень і Панахиди стійку з прапорами тримали І.Глущик, І. Коваль, Р. Ґлущик, і Ю. Глущик.

Святочна академія відбулася в неділю, о 4-ій годині по полудні в шкільній авдиторії середньої школи Нейттен. Свято започатковано відспіванням американського й українського гимнів ансамблем бандуристів „Гайдамаки". Вступне слово виголосив голова Відділу УККА В.Янів, а проклямацію прочитав Ю.Глущик. Отець Т.Корпич виголосив доповідь по-англійськи, а Іван Кушнір — по-українськи. Обидва доповідачі розповіли про боротьбу за самостійність українського народу. І.Кушнір згадав героїчних синів і дочок народу, які боролись і полягли на полі слави в 1918-их роках і в рядах січових стрільців, а в 1940-их — у рядах УПА.

Згодом деклямацію виконали Е.Погода, О.Дитиняк і В.Юрченюк. Ансамбль бандуристів „Гайдамаки" Осередку СУМ в Пассейку під керівництвом Володимира Васькова проспівав у супроводі бандур низку українських пісень. Слідувала деклямація, у виконанні Семена Чурненка і сольоспів Юрія Лучка. Танцювальний ансамбль місцевого Осередку СУМ під керівництвом В. Юрченюка протанцював кілька народних танців. Всі виступи присутні нагороджували рясними оплесками.

На закінчення голова святочного комітету І.Глущик, до якого ще входили Іван Васічко й Юля Дитиняк, подякували усім виконавцям і присутнім за участь у святі так гарно підготованому і успішно переведеному святі.

Василь Матлага

Честер

Вже другий рік підряд наша честерська громада відмічує Акти 22-го Січня 1918-19 років в приміщенні старовинної історичної будівлі, так званої „1724 Корт Гавз", в якій відпочивали колись славні борці за волю американського народу — ген. Джордж Вашінґтон і ген. Ляфаєтт.

У дев'ятій годині ранку простора заля цього будинку була заповнена українським громадянством, причому українська католицька цілоденна Школа при українській католицькій церкві Св. Духа прислала рівною понад три десятки дітей, які були вдягнені в українські строї.

Українську католицьку школу репрезентувала її управителька Сестра Мартина, Чин СВВ.

Почесні місця на залі зайняли представники наших церков: о. Петро Липин, УКЦ, о.Павло Гринишин, УПЦ у Вилмінґтоні, Дел., та пастор Іван Ковальчук від УБЦеркви в Крумлині, Па.

На почесних місцях засіли запрошені гості, а саме: Джан Бейтл, посадник міста; Кларенс Белл, стейтовий сенатор з Ґеррісбурґу,Па Роберт Едгар, член Палати Репрезентантів з Вашінгтону; Киртіс Велдон, заступник президента повітової ради в Мідії, Па.; п-і Р.Тавнон, представник історично-музейної комісії, якій підлягає будівля, що в ній відбулася програма наших святкувань. Були присутні також представники міської управи, поліції, шкільної ради й інші.

Окремо треба згадати гостя з Вашінґтону Дейвида Нюсома, який все своє життя провів в державній службі на різних постах, при чому за адміністрації президента Картера він був заступником державного секретаря при Джорджтавнському університеті у Вашінґтоні.

Український Народний Союз репрезентував його окружний організатор Степан Гаврищ.

Програму відкрив о.Юрій Ворощак, сотрудник католицької церкви Св.Духа, який по-українськи й по-англійськи відчитав змістовну молитву.

Опісля Стефан Біда, містоголова місцевого Відділу УККА, сказав коротке слово англійською мовою, представив почесних гостей та передав дальше ведення програми Василеві Пастушкові, голові Відділу УККА делеварського повіту з осідком в Честері.

Обидва тостмайстри успішно проводили програмою почерзі.

Першою точкою програми, яка своїм змістом та формою зачарувала присутніх, був виступ двох бандуристів з Вилмінґтону, Дел., — Ковальчука і Гурського. Вони проспівали, акомпаньюючи собі на бандурах, дві пісні на сл. Т. Шевченка, а саме: „Вітер віє, повіває..." і „Ой, літа орел...".

Дальшою точкою програми було коротке, але змістовне слово, яке виголосив англійською мовою В.Пастушок Доповідач змальовував положення українського народу під російсько-царською окупацією, згадавши про його національний зрив в 1917-18 роках, який увінчався славними Актами 22-го Січня 1918-19 років. Не маючи жадної допомоги від західнього світу, молода українська держава впала під сильним ударом нових російських імперіялістів, які відтоді й донині змагаються до заволодіння всім світом.

Стефан Біда виголосив коротке слово українською мовою, згадавши ті тяжкі часи, коли український нарід кровавився на всіх фронтах. Західній світ не розумів тоді, що чекає й його від нових червоних імперіялістів і не допустив навіть пересилки зібраних на Заході ліків для українських вояків.

З короткими привітами виступили також американські гості, які виказали зрозуміння й співчуття до змагу українського народу за найбільший скарб людини і нації — волю. Промовляли стейтовий сенатор К.Белл; конгресмен з Вашінґтону Р.Едгар; член повітової ради К.Велдон, посадник Честеру Дж.Бейтл; член історично-музейної комісії п-і Р.Тавнон, а з довгою промовою виступив запрошений гість з Вашінґтону Д.Д.Нюсом. Прелеґент згадав, що він вперше запізнався з українською проблематикою за президентури покійного Ґ.Трумана, коли він працював в консулярній службі в Норвеґії. Він підкреслив, що завдяки його посвоєнню з родиною Пастушків (його доня вийшла заміж за сина Пастушків) його знання українських проблем значно поглибилося. Перед своїм виїздом з Вашінґтону до Честеру — він вступив до бібліотеки Джорджтавнського університету й простудіював поему Т. Шевченка „До Основ'яненка". Аналізуючи цей вірш, він вказав на сильну віру в кращу долю нашого народу.

По вичерпанні всіх промов посадник Дж.Бейтл відчитав підписану ним проклямацію, проголосивши день 22-го січня 1982 року Днем української незалежности.

Дві сестри — Марія і Христя Лонг — вручили посадникові китицю живих квітів, як символ подяки за його співпрацю з нашою громадою.

К.Велдон відчитав відповідну резолюцію підписану членами повітової ради в якій вони висловили повну солідарність з українським народом та його стремлінням до волі. Цю резолюцію бесідник передав мґрові Володимирові Сичеві, членові Управи Відділу УККА.

Після закінчення програми молитву подяки провів о. Павло Гринишин, парох української православної церкви святих апостолів Павла і Петра у Вилмінґтоні.

Всі присутні після молитви вийшли на подвір'я, де Ірена Бандерська-Лонг відспівала американський національний гимн, після чого присутні відспівали „Ще не вмерла Україна".

В той час, коли звуки національного гимну залунали по всіх закутинах Честеру, наш національний прапор підносився поманеньку догори поруч американського прапора на щоглі міської ратуші.

Володимир Сич

Лорейн

За ініціятивою злучених українських організацій Лорейну, Огайо, й околиць, українська громада врочисто відзначила річницю проголошення самостійности й соборности Української Народньої Республіки, що відбулось в столиці України Києві проголошенням Четвертого Універсалу 22-го січня 1918 і 1919 років.

Святкування цих річниць наша громада поділила на дві частини: перша — проголошення проклямацій й піднесення українського прапору; і друга—святочна академія.

У п'ятницю, 22-го січня, не дивлячись на несприятливу холодну зимову погоду й робочий день тижня, українська громада в 10:30 годині ранку прибула численно до будинку міської управи на піднесення українського прапору.

Поміж присутніми можна було побачити всі прошарки української громади, починаючи з пенсіонерів, а закінчуючи молоддю, в тому ч. дітьми, учнями недільних і парафіяльних українських шкіл, що своїми національними строями прикрашували це свято.

В годині 10:30 ранку посадник міста В.Паркер підписав проклямацію, якою проголосив день 22-го січня Українським Днем, після чого це врочисто проголосив перед зібраними. Перед проголошенням молитву за український нарід прочитав в українській мові о. М.Михайлюк настоятель місцевої УПЦ, а в англійській—о. Р.Мартинюк, парох УКЦ.

Кінцевою точкою цієї врочистости було піднесення українського прапору під спів українського національного гимну присутніми. Довершене посадником міста в асисті члена ради Лорейн українця І.Черкаса. Український прапор повівав поруч з американським на протязі всього дня.

Друга частина свята відбулася у неділю, 24-го січня. В обох українських церквах, православній і католицькій, були відправлені Служби Божі в наміренні українського народу. По закінченні яких відслужено панахиду за спокій душ вірних синів і дочок України, що віддали життя своє, за державність й волю свого народу.

Того ж дня, в год. 5:30 вечора в шкільній залі української католицької церкви відбулася академія і святочний концерт з бенкетом. В. Влашин, голова Злучених Українських Організацій в Лорейні відкрив це свято коротким словом. Отець М. Михайлюк прочитав молитву за український народ, а о. Р.Мартинюк виголосив святочну промову.

Після цього співочий гурток дівчат під керівництвом С.Пилипів проспівав декілька українських патріотичних пісень, А.Сілецька продеклямувала вірш С.Орлюка „4-ий Універсал".

На закінчення офіційної й мистецької частини присутні відспівали український національний гимн.

Після закінчення свята союзянки гостили присутніх перекускою—кавою й солодким, за що їм щира подяка.

Отець М.Михайлюк

Асторія

(Світлив А.Малан)

Українська делеґація в бюрі президента Квінсу. Стоять (зліва): Микола Ривак, Стефанія Боднарчук, Стефанія Наум, Марія Нестерчук, Степан Самбой, заступниця президента Квінсу Н.Шулман, о. Христофор Войтина, ЧСВВ, Марія Гречин, Іван Вітюк, Іван Луцик, Василь Наум.

Як щороку, так і в цьому році, Асторія належно відзначила роковини проголошення незалежности Української Народної Республіки.

В понеділок, 11-го січня, українська організована громада численно зібралася тут в Домі Українського Визвольного Фронту, звідки поїхала до президента Квінсу Доналда Менаса для підписання проклямації 22-го січня. В відсутності президента, який перебував у шпиталі, прийняла представників асторійської громади його заступниця Н. Шулман. Асторійську громаду репрезентували: від парохії Чесного Хреста в Асторії отець парох Христофор Войтина, Іван Вітюк, голова Осередку СУМ в Асторії; — Василь Наум і Іван Луцик, члени управи 35-го Відділу ООЧСУ; Стефанія Наум і Стефанія Боднарчук, члени управи Відділу ОЖ ОЧСУ; Марія Нестерчук репрезентувала Школу Українознавства; Марія Гречин, членка Сестрицтва св. Вервиці при церкві Чесного Хреста; Микола Ривак, містоголова Католицьких Ветеранів при церкві Чесного Хреста; Степан Самбой, президент Українсько-Американської Організації; Андрій Малан від 5-го Відділу Українського Народного Союзу (неприсутній на світлині, бо робив знимки).

В неділю, 24-го січня, в 10-ій годині вранці в церкві Чесного Хреста о.парох Х. Войтина відправив торжественну Службу Божу у присутності представників українських організацій з прапорами.

У суботу, 23-го січня ц.р., о год. 7-ій вечора в приміщенні Дому ОУВФ відбулись святочні сходини громадянства для вшанування 64-ої річниці незалежности і 63-ої річниці соборности Української Народньої Республіки. Вечір відкрив коротким вступним словом голова 35-го Відділу ООЧСУ і діючий голова Осередку СУМ Іван Вітюк, а святочне слово виголосив ред. Володимир Левенець, який, переповівши події з часів Українських Змагань, закликав громаду до продовження активности, жертвенности і культивації боротьби усіма засобами.

У мистецькій програмі виступив співочий гурток членкинь ОЖ ОЧСУ під керівництвом Наталії Хоманчук, який проспівав декілька пісень і колядок. Вірш „Україна" Віри Ворскло продеклямували Степанія Наум і Степанія Рудик. Вечір розпочато відспіванням українського гимну, а закінчено піснею „Не пора".

Вотервліт

Окружний Комітет Відділів УККА Олбанської округи зорганізував тут Січневу академію у неділю, 24-го січня ц.р., в залі Українського Клюбу. Мгр А.Дурбак відкрив академію, вітаючи присутніх, що заповнили залю, та подав програму. В.Слободян прочитав проклямацію губернатора нюйоркського стейту Гю Кері про День української незалежности.

Мгр Діяна Боднар-Байрон прочитала змістовну доповідь про боротьбу українського народу за свою державу від 1917 року дотепер. Потім 20-ро дітей Школи Українознавства виконало мистецький монтаж: гимн української революції „За Україну" у супроводі на гітарах сестер Діяни й Уляни Гавриликів, збірну деклямацію поезій В.Симоненка, вкінці пісню до його слів: „Люди прекрасні". Монтаж підготовили вчителька З.Біляс і мгр Д.Якубович.

Жіночий хор 99-го Відділу УККА, під керівництвом Я.Кушніра, проспівав „Вставай, Україно" Садовського та „Вперед" Григорія Китастого. Сумівки Стефа Коновальчук, Стефа Коцур і Христя Хорват виконали збірну деклямацію „Вітчизно наша, рідна Україно".

В.Кошикар у доповіді, виголошеній англійською мовою, подав історичний огляд наших державницьких змагань. Пластова молодь виконала оригінальний монтаж про розвиток української нації й держави, уклад мгр Д.Якубович. 16 пластунок і пластунів рецитували поезії Б.Лепкого, Р.Завадовича, О.Олеся, Л.Храпливої В.Симоненка й інших. 6 пластунок виконало хоровод княгинь в історичних одягах. Козаччину репрезентував М.Якубович, що виконав бравурний запорізький танок.

Два стрільці з крісами деклямували поему Л.Храпливої „Кріс", нагадуючи бойову епопею українських січових стрільців. Збірна деклямація „Відродження країни" О.Олеся пригадала українську національну ре-

(Продовження на ст. 4)

Вотервліт

(Продовження зі стор. 3)

волюцію в 1917 році, а упівська пісня „Зірвалася хуртовина" пригадала присутнім упівцям про бої УПА. Вкінці всі виголосили знаменні слова В.Симоненка: „Народ мій є! Народ мій завжди буде!".

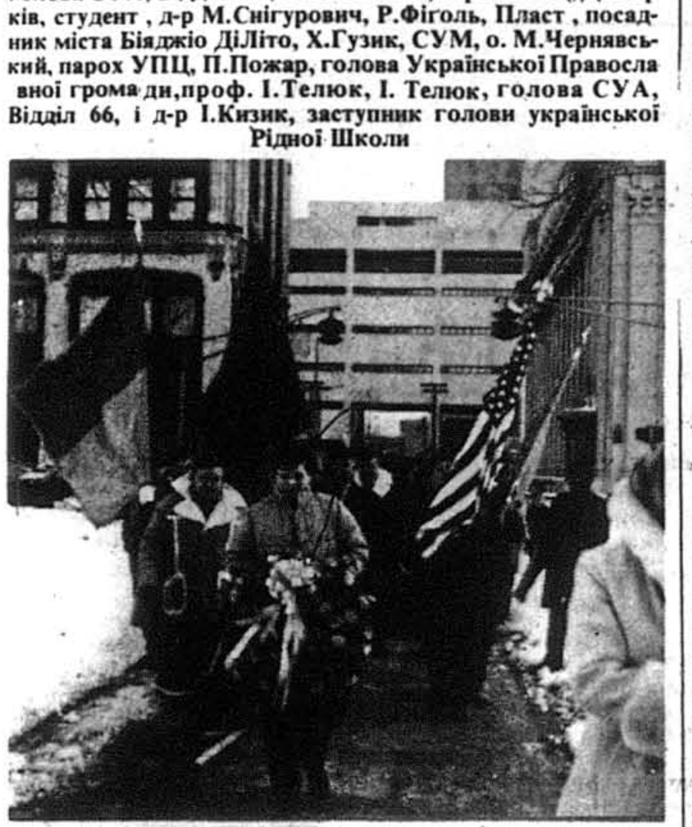
Мгр А.Дурбак подякував усім виконавцям програми й гостям. Національним гимном закінчено цю вдалу академію, що залишила тривалі враження. Годі було вичислити всіх молодих виконавців програми, але присутні не щадили оплесків їм усім. Радісно було бачити і слухати виступи нашої зміни. Учасники наших визвольних змагань раділи, що є кому продовжувати традиції нашої боротьби за свою державу. Всім, що приготовили та причинилися до цієї академії, належиться признання й подяка.

І.Д.

Ню Гейвен

Під час підписання проклямації стоять (зліва): Г.Ґіна і В. Добчанський, члени Управи Відділу УККА, Х.Мельник, голова СУА, Відділ 108, о. Р.Ґолемба, парох УКЦ, Д.Марків, студент, д-р М.Снігурович, Р.Фіґоль, Пласт, посадник міста Біяджіо ДіЛіто, Х.Гузик, СУМ, о. М.Чернявський, парох УПЦ, П.Пожар, голова Української Православної громади, проф. І.Телюк, І. Телюк, голова СУА, Відділ 66, і д-р І.Кизик, заступник голови української Рідної Школи

Чоло мирної маніфестації

(М.Я.) Стараннями місцевого Відділу УККА українська громада Великого Ню Гейвену імпозантно відзначила 64-ті роковини проголошення Української Народної Республіки і 63-ті роковини Акту Соборности.

У вівторок, 12-го січня ц.р., посадник міста підписавши проклямацію в пошану річниці проголошення незалежности України визначив день 22-го січня Днем української незалежности та закликав усіх громадян міста взяти участь в імпрезах, зв'язаних із цими святкуваннями і помолитися за звільнення українського народу з неволі.

Делегацію до посадника, яка складалася із членів Управи місцевого Відділу УККА та представників організацій, очолив д-р Михайло Снігурович, віцепрезидент УККА та голова місцевого Відділу.

Подібну проклямацію підписав також губернатор стейту Коннектикат Вілліям О'Ніл

У суботу, 23-го січня, відбувся в Шератон Парк Плаза готелі святочний бенкет, а після цього баль при звуках оркестри „Темпо".

Бенкет відкрив і сказав святочну промову голова УККА Відділу Ню Гейвен, та покликав інж. Романа Гижого на майстра церемонії. Під час бенкету відчитано та виголошено ряд привітів: від литовської громади — Альбіна Ліпціюс; від УККА, Відділ Бриджпорт — голова Василь Пелещук; від губернатора О'Ніла — комішинер Орест Дубно; від посадника міста, який, з огляду на велику негоду, мусив залишитися в станиці наглої потреби, — проф. Іван Телюк; від сенаторів К.Дада і Л.Вайкера привіти прочитав Р.Гижий.

Головну промову, замість неприбулого д-ра Лева Добрянського, виголосив конгресмен Лоренц Де Нардіс. (Проф. Добрянський не прибув зогляду на погоду).

У неділю після Богослужень в обидвох українських церквах відбулася мирна маніфестація на Центральному Ґріні напроти будівлі управи міста. Маніфестацію, в якій взяли організовану участь українські ветерани та відділи Пласту і СУМ, відкрив д-р М.Снігурович, промову виголосив посадник Ню Гейвену Біяджіо ДіЛіто. Маніфестацію закінчено зложенням вінка в пошану героям, які впали за волю України. Вінок під пам'ятником поляглих в американських війнах зложив сумівець Богдан Чабала в товаристві пластунок Наталки Попель і Марти Фіґоль. Молитву проказав о. Роман Ґолемба, парох УКЦеркви в Ню Гейвені, а всі присутні відспівали пісню-молитву „Боже Великий, Творче Всесильний".

Маніфестацію фільмувала місцева телевізійна станція канал 8 та передала її в довшому звідомленні під час вечірних і нічних вістей того самого дня. Під час маніфестації, а також 22-го і 23-го січня, повівав зі щогли на Ґріні український прапор Вістку до місцевої преси про Січневі Роковини подав проф. І.Телюк, який поінформував під час маніфестації репортерів телебачення про українську визвольну боротьбу.

Маямі

У неділю, 17-го січня ц.р., тут, під патронатом Об'єднання Українських Організацій, українська громада святочно відзначила річницю соборности України Службами Божими в намірені українського народу в українських католицькій і православній церквах.

У першій годині по полудні в Українському-Американському Клюбі відбулось Свято державности і соборности України 1918—19 років.

Після перекуски, свято відкрив і провадив Микола Ракуш, який попросив до виголошення святочної промови інж. Леоніда Гусака. Промовець виголосив цікавий і цінний документальний нарис визнання і дипломатичних зв'язків України Антантою і осередніми державами в періоді нашої державности.

Після доповіді учень суботньої школи українознавства Роман Сперкач гарно продеклямував вірш Сосюри „Любіть Україну", а Ірина Ракуш по-мистецьки виголосила поему С.Орлюка „На Софійській площі в Києві 22 січня".

Під час перерви переведено збірку на допомогу українцям в Польщі, яка дала 221 дол.

Свято закінчено національним гимном „Ще не вмерла Україна".

Т.С-енко

Ню Бранзвик

Вивішення прапору на щоглі міської ратуші.

Громада в околиці Ню Бранзвик-Бавнд Брук, Ню Джерзі, як щороку, відзначила роковини Української Державности в Ню Бранзвику, головному місті всієї приміської околиці. В середу, 20-го січня 1982 року, за ініціятивою місцевого Відділу УККА, представники церковних та світських організацій відбули зустріч з посадником міста Ню Бранзвик Джаном Линчом в його канцелярії. Посадник щиро привітав своїх гостей та розпитував про активність місцевої української громади. Надзвичайно гарне враження на посадника зробили діти, які були вбрані в українських народних строях та пластових одностроях. Гості подарували посадникові традиційну писанку.

Посадник Линч підписав проклямацію, якою проголосив день 22-го січня Днем української державности в Ню Бранзвику.

Дня 22-го січня в 9-ій годині ранку українська громада зійшлася біля міської ратуші, де була прочитана проклямація. Український прапор був піднесений на ратуші у присутності кількох учасників цих історичних подій, в тому й молоді, яка своєю поведінкою виявила зрозуміння до важливости тих урочистих святкувань.

У неділю, 24-го січня, на інтенцію цієї історичної річниці були відправлені торжественні Богослуження у місцевих українських церквах.

Рочестер

Українська громада урочисто відзначила тут історичну дату державности України. Відбулося дві окремі церемонії.

В день 22-го січня український державний прапор майорів на ратуші міста, а посадник міста Раєн проголосив проклямацією Український День у Рочестері, закликавши всіх мешканців, щоб вони разом із українцями належно вшанували відродження Української Держави в 1918 році, яку нині поневолює червона Росія.

Церемонія відбулася у великій залі засідань міського уряду з участю українського духовенства (чотири священики) та понад 200 осіб патріотичного люду. Представники громадських організацій прибули з прапорами; учні й вчителі школи при церкві св. Йосафата приїхали автобусом.

Перед тим, як посадник мав проголосити проклямацію Українського Дня, учні прочитали українською й англійською мовами Четвертий Універсал, що ним проголошено Вільну Соборну Українську Державу в дні 22-го січня 1918 року. Коротку промову про цю історичну подію виголосив адвокат В. Андрушин. Побожну місію виконали наші священики, благаючи в молитвах Бога, щоб дарував волю Україні.

Програму розпочали американським славнем, а закінчили українським, після чого, — дякуючи посадникові міста й управі Відділу УККА, — учасники церемонії мали перекуску з кавою.

У неділю, 24-го січня, українці в Рочестері відзначили свято державности й соборности академією з мистецькою програмою.

Вступне слово виголосив голова Відділу УККА інж. Роман Куціль, а святочну промову щойно прибулий до Рочестеру митрф. пресвітер о. Федір Коваленко, настоятель УАП Церкви св. Покрови. Отець Коваленко не звичайний промовець, він оратор — трибун, що має Божий дар слова. Публіка двічі оваційно дякувала отцеві.

Мистецька програма була, як і завжди, всеохоплююча, виконана місцевими силами. Виступав молодечий танцювальний гурток „Черемош", український національний хор, співачки з тріо „Тризуб", молоді декляматори та фортепіянове сольо музиколога д-р Лесі Борисенко, яка фахово виконала кілька музичних творів клясиків.

Святкування організував місцевий Відділ УККА під проводом інж. Романа Куціля. Інж. Куціль також провадить кожної неділі одногодинну радіопрограму в Рочестері. Це згадано пригідно, щоб від імени громади сказати — спасибі.

Х.Д.

Пелл Лейк, Висконсин

Українсько-Американський Самодопомоговий Союз у Пелл Лейку й околиці влаштував 23-го січня ц.р. в залі Тавн Голл, свято Державности і Соборности України.

Свято відкрив голова УАССоюзу Іван Гумений. Змістовний реферат відчитав Михайло Петруняк.

Наталка Сточанин заграла на гітарі та проспівала дві стрілецькі пісні, за що присутні нагородили її бурхливими оплесками.

На закінчення спільно вшановано пам'ять героїв, поляглих за волю України та відспівано національний гимн.

Після свята відбулася спільна кутя-вечеря, на якій були присутні наші приятелі з американського довкілля і урядовці, поміж ними: римо-католицький священик Джеймс Шлафер, представник місцевого уряду Томас Салливан, шеф поліції Стів Андрісен, суддя Ричард Вебер та інші. До речі, міський уряд дуже прихильно ставиться до нашої організації та громади (для прикладу, дає нам залю Тавн Голл безкоштовно).

Українсько-Американський Самодопомоговий Союз існує вже тут майже 10 років та своєю чесною працею здобув багато американських приятелеів для українців.

Василь Кравць

Фінікс

Чудовий зимовий день в країні сонця і тепла. У цей день, 24-го січня, у Фініксі — велике свято роковин державности і соборности України.

Заходом Відділу Українського Конґресового Комітету Америки у Фініксі, відзначено 64-річчя Акту проголошення 4-го Універсалу 22-го січня 1918 року Української Народної Республіки і 22-го січня 1919 року Акту злуки усіх українських земель в одну соборну Україну.

Свято почалося відправою Божественної Літургії і Молебня в намірені України і її народу, що їх відправив о. Мирослав Колодій, парох католицької церкви Успення Божої Матері. По Службі Божій і Молебні в церковній залі відбулася святочна Академія і бенкет. Заля була виповнена по береги місцевою публікою, а також гостями з Ню Йорку, Чикаґо і з Канади.

Ярослав Росола, містоголова Відділу УККА, відкрив Академію вступним словом. Він привітав святочний збір на залі та вказав на значення двох дат — 22-го січня 1918 і 1919 років — в українській історії. Відтак о. М.Колодій провів молитву.

Після молитви співочий гурток 3-го Відділу СУА з учнями Школи Українознавства відспівав американський національний гимн, а потім всі присутні на залі проспівали український національний гимн „Ще не вмерла Україна".

Голова 3-го Відділу СУА Слава Савицька прочитала проклямацію губернатора стейту Арізона. Уривки з 4-го Універсалу українською мовою прочитала Ольга Сливка, а англійською — Люся Сава. Уривки з Універсалу злуки українських земель прочитав інж. Михайло Дидик.

Жіночий гурток СУА гарно проспівав пісні „Зірвалася хуртовина" і „Засвистали козаченьки", за що одержали від гостей бурю оплесків.

Відмінним було те, що майже всю програму виконала молодь. Кольоритною прикрасою Академії були танки, виконані нашими найменшими діточками зі садочку при Школі Українознавства, які у чудових вишиваних строях протанцювали „Козачка" і „Гопака". Очевидно, усі гості раділи працею Ґені Чопівської, що вложила стільки праці і труду, щоб підготувати дітей садочку. Марія Гилик прочитала свій власний вірш, в якій вона вложила любов до України і віру, що „скоро згинуть червоні хмари і там, де плач і руїна, повстане вільна Україна". Першу частину свята закінчено обідом.

Другу частину започаткувала молода здібна декляматорка Марта Росола віршем „Живи, Україно" О. Олеся. Відтак учні Школи Українознавства під проводом Христі Бойко і Люсі Сави надзвичайно гарно виконали вправи зі синьо-жовтими прапорчиками, а відтак слідувала спільна деклямація „Задзвонили усі дзвони...".

Святочну доповідь відчитав о. М.Колодій. Прелеґент сказав, що після програної під Полтавою московські царі викопали могилу Україні, а білий орел московський літав понад 200 літ над Україною. Та прийшла Перша світова війна і український нарід не забув приспаної України. Українці знали, що настав день воскресіння. Український нарід закликав своїх синів до бою, „тепер, або ніколи, добудемо собі волю". На Софійській площі в Києві 22-го січня 1919 року проголошено злуку всіх українських земель. Сповнилася мрія всіх найкращих синів України і цілого українського народу. Хоч не встояла молода держава перед переважаючими силами ворога, але на традиції січових стрільців виховується нове покоління борців в організаціях УВО, ОУН, і вони в 1941 році відновляють самостійну Українську Державу. Вони творять Українську Повстанську Армію і досьогодні боротьба продовжується. Ми, українці, своєю згодою і об'єднанням покажемо світові, що Україна була, є і буде." Довгими оплесками нагороджено дуже гарно і змістовно опрацьований реферат. Я. Росола представив гостей за головним столом, між іншими, представників литовської громади подружжя Рузескасів і генерала Владаса Міжаліса, що, як він сказав, в 1918 році був в українській армії.

На кінець культурно-освітній референт Відділу УККА Микола Теслевич продеклямував вірш „Розвивайся ти, високий дубе" Івана Франка.

Після молитви присутні проспівали стрілецьку пісню „Гей, у лузі червона калина похилилася".

Марія Чорненька.

Дітройт

Підписання проклямації з нагоди відзначення Свята Державности (справа): д-р А. Жуковський, голова Метрополітального Відділу УККА; Ліда Колодчин, голова Окружної Управи СУА; д-р І.Гришко, Христя Музичка, о.К. Височанський, парох церкви св. Йосафата у Воррені, посадник Дж. Р. Рендлетт, С. Віхар, Б. Середюк, Леся Федорович, В. Колодчин.

Від п'ятниці ранку, 22-го січня ц.р., гордо маяв синьо-жовтий прапор на високій щоглі при будівлі міської ради Дітройту і пригадував мешканцям цього індустріяльного осередку та сусідній Канаді, що 64 роки тому, 22-го січня 1918 року, на Софійській площі в золотоверхому Києві, під таким самим прапором Українська Національна Рада проголосила світові Українську Державу, а рік пізніше, на цій же площі проголошено злуку всіх українських земель в одну Соборну Україну. Прапор цей піднесено у присутності представників міста Дітройту при участі численної делеґації української зорганізованої громади під проводом колишнього президента міської ради Дітройту д-р Марусі Бек і членів Управи Метрополітального Відділу УККА: — Емілії Запорожець і Михайла Віхорека; від жіноцтва — Ліда Колодчин, голова Округи СУА.

Промовляє д-р І. Флис.

Святочне підписання проклямацій Українського Дня губернатором стейту Мишиґен, посадником Дітройту та інших довколишніх міст, відбувалося в більшості при участи делеґацій УККА в попередніх днях.

В п'ятницю, 22-го січня, та неділю, 24-го, в дні загального святкування, в церквах метрополії відправлялися Богослуження в намірені українського народу, під час яких отці-парохи закликали мирян до участи в святочному концерті, що відбувся по полудні в залі середньої школи Фіцджепалд у Воррені, на переферії Дітройту.

На відкритій сцені, під державним гербом України - тризубом, оточеним організаційними прапорами, Ліда Цісарук відіграла на фортепіяні американський гимн, а після того д-р Антін Жуковський, голова Метрополітального Відділу УККА, коротким вступним словом відкрив програму і запросив д-ра Івана О.Флиса, головного предсідника Українського Народного Союзу, до виголошення промови.

Промовець у короткому, але глибокого змісту слові проаналізував державницькі акти 22-го січня 1918-19 років, їх вплив на українські маси, на політичну діяльність нашого проводу, вказав на наш обов'язок-завдання — довести до відома вільному світові, що ключевою розв'язкою світового миру і його загрози з боку червоної Москви є самостійність народів на сході Европи, і, в першу чергу, України. Щоб наші дії були успішні, нам потрібно взаємного вирозуміння, толерантности, та єдности, яку ми мусимо осягнути. Промову д-ра І. Флиса учасники прийняли гучними оплесками.

В дальшому ході прогрми „Княжна Дітройту" Ляриса Ковч відчитала проклямацію губернатора стейту Вілліяма Дж. Миллікена, якою день 22-го січня він проголосив Днем української державности на терені цілого стейту. Вслід за тим інж. Василь Колодчин, голова Святкового комітету, відчитав листу виданих проклямацій та надісланих привітів від обидвох сенаторів, конгресменів та інших урядових чинників. Представив присутніх на залі представників громад поневолених Москвою народів та репрезентантів державних установ. Привіт ґенерала С. Яскілки був видрукуваний у програмці. Конґресмен 14-го дистрикту Денис М.Гертел надіслав привіт та передав через Остапа Квітковського прапор, який висів на капітолі у Вашінґтоні з нагоди 22-го січня. Потім запросив до слова д-ра Ярослава М.Березовського, колишнього голову ТУСМ-у, активного суспільно-громадського діяча тут народженої ґенерації.

На вступі промовець д-р Я. М.Березовський назвав свою промову „словом молодих", бо належить до того покоління, що знає Україну з оповідань батьків, учителів парафіяльних і українознавчих шкіл та друкованого слова. Вихований у молодечих організаціях, виростав у нашій громаді, цікавився її діями, знає її під кожним аспектом. Гердий за свою національну приналежність, історію та культуру українського народу. Вірить у його державну самобутність у майбутньому. В довгому слові він перейшов важливіші історичні події України, підкреслив державницькі акти 22-го січня 1918 і 1919 років, зупинився над сучасним станом українського народу на рідних землях. З глибокою пошаною вказав на боротьбу провідної верстви українського народу, на багатьох патріотів, що рискують високими ранґами, вигідним життям та різними привілеями в окупантів і стають до боротьби за національні права народу, наражуючи себе та свої родини на переслідування, ув'язнення, „психушки", катогри та на вигнання з рідної землі. Вони є символом сучасного політичного спротиву України.

І диво, продовжував промовець, що за звільнення тих людей, коли вони ув'язнені, завзято змагається українська спільнота в діяспорі, а з хвилиною їхньої появи у вільному світі, тобто серед нас, деякі політичні середовища ведуть серед них знеславлюючі акції, і як інакодумаючих намагаються покласти їх поза українську спільноту. Молодша ґенерація розчарована діями тих політичних середовищ, що продовжують тактику з 1930-40-их років; не можуть чи не хочуть примінити її до сучасних потреб і вимог. Проголошують гасло „свобода людині", а в дійсності інакодумаючих, також самостійницькими категоріями, але відмінними тактичними міркуваннями, намагаються морально знищити, особливо тих, що прибули до нас з України в останніх роках. Чейже інакше думає українець з Полтавщини, інакше з Волині, а ще інакше — зі Західної України, але в кожного з них та сама ідея. Всі вони є діти одної Матері-України. Молодша ґенерація апелює до совісти і розуму суспільно-політичних діячів, щоб спільно з ієрархією наших церков довели до єдности роз'єднану українську спільноту в ЗСА. Молодша ґенерація вимагає голосу в цій справі. Вона може відіграти важливу ролю в осягненні єдности. Вона не має антипатій до будь-якого політичного середовища. На закінчення своєї промови д-р Я. Березовський сказав, що наша єдність буде найкращим відзначенням світлих подій України — самостійности і соборности. Довготривалою овацією учасники прийняли промову цього представника молодшого покоління.

На сцені появилася в повному складі і красі славна Капеля Українських Бандуристів ім. Тараса Шевченка під мистецьким керівництвом її довголітнього диригента і композитора Григорія Китастого. Могутнім „Реве та стогне Дніпр широкий" почала капеля святочний концерт. Вслід за тим — „Чорна рілля ізорана" муз. С.Людкевича, солісти О.Мороз і П.Пахолюк; ніжне „Їхав стрілець на війноньку" слова Р.Купчинського, муз. М.Гайворонського, солісти: П.Писаренко і Я.Цісарук; бадьоре „Ой, у лузі червона калина" обробка Б.Кудрика. В „Пісні про козака Нечая", обробка О. Кошица, заспівали Р. Касараба і П.Пахолюк; у „Закувала та сива зозуля" муз. П.Ніщинського, сольо виконав Ю.Оришкевич; в „Марші української молоді" слова І.Багряного, муз. Г.Китастого, солістом був В.Кучер. Кожна з тих пісень була виконана капелею на високому мистецькому рівні з неменшими успіхами солістів. Тож кожну виконану точку учасники нагороджували грімкими оплесками, а згодом невгамованою овацією домоглися у капелі наддатку „Живи, Україно". На закінчення всі присутні відспівали „Ще не вмерла Україна".

Цілість відзначення випала імпозантно та торжественно. Не кожного року наша громада такою численністю, бо біля тисячі учасників, відзначувала роковини цих світлих історичних подій України. Понад 40 суспільно-громадських установ та біля 500 активних громадян спонзорували це всегромадське святкування.

Підготовою та переведенням цілости відзначення кермував Святковий комітет, що його очолив інж. В. Колодчин, містоголова Управи Метрополітального Відділу УККА. Ціла низка членів того комітету прикладною працею причинилися до успіху, а саме: З.Василькевич, М.Смик, Рома Дигдало, С.Зубаль, С.Віхар, В. Папіж, Б.Середюк, Емілія Запорожець, М.Віхорек, Олена Лісківська, Д.Березовський, О.Серафин, П.Семеґен, О.Бігун, а також багато праці вклав голова Метрополітального Відділу УККА д-р А.Жуковський.

В.П.

ПРЕМ'ЄР УРЯДУ ЗІМБАБВЕ (колишня англійська колонія Родезії) Роберт Мугабе подав до публічного відома, що на великій фармі його противника Джошуа Нкомо знайдено величезні магазини зброї. Самих автоматичних рушниць було понад 3,000 крім цього — безліч револьверів, протилетунських і протипанцерних гармат, мін, вогнеметів, мінометів та всякої зброї. Цей факт ще тільки підтвердив здобуті перед тим дані, що Дж. Нкомо приготовляв державний переворот. Мугабе також сказав, що група Нкомо закупила від колишніх англійських поселенців, які тепер продають землю за безцін й утікають до Англії, великі земельні посілості, де також влаштовано магазини зброї й полігони для перебування партизанів та їхнього вишколу. Мугабе попередив, що він інтервеніюватиме силою, коли Нкомо не припинить цієї діяльности.

В ТОКІО вибух пожар в одному з найбільш популярних туристичних готелів. У вогні загинуло понад 30 осіб, у тому числі колишній міністер комунікації південнокорейського уряду. Причина виникнення вогню невідома. Вогонь швидко поширився й унеможливив людям на вищих поверхах опустити будинок. Частина людей загинула, вискакуючи з вікон, заки ще прибула пожежна сторожа. Готель саме розпочав вбудовувати нову вогнегасну систему водорозсівачів, але вони були готові для вжитку лише на двох нижчих поверхах. Гора мала бути охоплена водорозсівачами згодом.

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 2,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 4 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ПОЖЕРТВИ НА СПЕЦІЯЛЬНИЙ ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНЦЯМ В ПОЛЬЩІ

листа ч. 1

Працівники Канцелярії УНСоюзу та Свободи

Д-р Іван і Марія Флис	100.00
Володимир і Неоніля Сохан	100.00
Володимир і Уляна Дячук	100.00
Василь і Дарія Оріховські	100.00
Андрій і Евгенія Ратич	50.00
Стефан і Ольга Парубчак	50.00
ред. Зенон і Яра Снилик	25.00
ред. Антін Драган	25.00
ред. Любов Коленська	25.00
Аня Дидик	25.00
Квітка Стецюк	25.00
Володимир і Дарія Семеген	25.00
Люба Лапичак	25.00
А. Благітка	20.00
Марія Савчак	20.00
ред. Я. Гайвас	20.00
О. і Д. Смотрич	15.00
ред. Юрій Зарицький	15.00
Ірена Лапичак	10.00
ред. Володимир Левенець	10.00
ред. Людмила Волянська	10.00
Р. Чопик	10.00
Ред. Р. Гадзевич	10.00
В. Якимчук	10.00
Олена Гентиш	10.00
Марта Кордуба	10.00
Проф. Володимир і Марія Барагура	8.00
Михайло Юзенів	5.00
Тарас Полегенький	5.00
Іванна Коць	5.00
М. Зарічний	5.00
Ґеновефа Куфта	5.00
Василь Шевчук	5.00
Павліна А. Данчук	5.00
ред. Т. Кардашинець	5.00
Софія Криштальська	5.00
С. Чума	5.00
М. Мирошниченко	5.00
Я. Сидоряк	5.00
Гілярій Зарицький	5.00
Г. Криштофяк	5.00
С. Маґін	5.00
С. Ґжеляк	5.00
С. Череватий	5.00
А. Домарацький	5.00
Г. Кузьма	5.00
Р. Ілющенко	5.00
Марта Коломиєць	5.00
Менші пожертви	2.00
РАЗОМ:	960.00

Пожертви, переслані до Головної Канцелярії УНСоюзу

Михайло Пирський	250.00
Д-р Марія Кознарська	50.00
Іван Галавай	50.00
Теодор Іліїв	50.00
Наталія Бачинська	50.00
Іванна Савицька	30.00
Марія Колісник	30.00
Валентина Яковенко	30.00
Д. і І. Бриткович	30.00
Й. і А. Калинович	25.00
Стефан Кушей	25.00
Мирослав Колтунюк	25.00
Марія Рудницька	20.00
Марія Ґерус	20.00
Роман Косович	20.00
Василь Садівник	20.00
Володимир Добущак	10.00
Йосиф Губчак	10.00
Н. Г. Каґіл	10.00
Катерина Джіорджія	10.00
Марія Голден	10.00
Д. Базів	10.00
Менші пожертви	4.00
РАЗОМ:	789.00
Округа УНСоюзу — Пассейк	200.00
Округа УНСоюзу — Нюарк	100.00
18 Відділ УНСоюзу:	
Кость і Леся Мельник	10.00
Василь Копельців	5.00
Юрій Федечко	5.00
П. Левговеґ	5.00
Арка Мельник Ляндґреф	5.00
РАЗОМ:	**30.00**
42 Відділ УНСоюзу — Пассейк	500.00
122 Відділ УНСоюзу:	
Відділ	25.00
С. Совєцький	10.00
М. Попович	10.00
В. Барджесс	10.00
Анна Оливс	6.00
С. Василик	5.00
Анна Василик	5.00
Менші пожертви	4.00
РАЗОМ:	**75.00**
60 Відділ УНСоюзу:	
Михайло Крумшин	50.00
200 Відділ УНСоюзу:	
Микола Вітенко	10.00
Іван Пригода	5.00
Анна Пригода	5.00
Микола Кріль	5.00
Дмитро Кокольський	5.00
В. Босак	5.00
Тимотей Білостоцький	5.00
Антін Маранґос	5.00
Р.Л. Крупка	5.00
Менші пожертви	51.00
РАЗОМ:	**101.00**
371 Відділ УНСоюзу	25.00
474 Відділ УНСоюзу:	
Денис Заяць	11.20
РАЗОМ листа ч. 1	**2831.20**

Відбулись річні збори 5-го Відділу УНС

Асторія, Н.Й. (В.Л-ць). — В неділю, 17-го січня ц.р., тут у церковному приміщенні відбулись Річні загальні збори Братства св. Миколая — 5-го Відділу Українського Народного Союзу, у яких взяло участь 48 членів і декілька гостей. Згідно з правильником, спочатку відбулись збори Братства для полагодження фінансових справ і встановлення винагороди для відділових урядовців , а також зачитання і прийняття фінансових протоколів. Цією процедурою керував голова Б-ва і Відділу ред. Володимир Левенець.

Після цієї формальности обрано президію в особах Наталії Хоманчук, голова, і Степанії Рудик, секретар для переведення Річних зборів. Голова президії, відкриваючи збори, висловила вдоволення з великої кількости присутніх членів, що свідчить не тільки про активність членства 5-го Відділу УНС, але також прообов'язковість і дисципліну. До почесної президії було запрошено ред. В.Левенця і головного радного Миколу Хоманчука. Після вшанування вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою померших членів Відділу — С. Михліва, В. Череватюка, Ольги Курочки, Павлини і Михайла Домарецьких, Юлії Криван — протокол з минулорічних загальних зборів прочитав Осип Галатин.

За працю Відділу звітували: голова ред. В. Левенець, заступник голови Андрій Малан, секретар Микола Хоманчук, касир Маріяна Климишин і відвідувачі хворих. Звіт Контрольної комісії прочитав голова Маріян Курочка, запропонувавши уділити абсолюторію уступаючій управі.

Голова говорив про значення УНС для громади в ЗСА і посередньо у діяспорі; організування нового членства; свою репрезентативну діяльність; закликав до згоди і пошанування один одного, а разом з тим до посилення активности на союзовому і громадському відтинках. Секретар, крім ведення діловодства Братства і Відділу, приєднав 11 нових членів, був активний у союзовому і громадському житті і вже кілька років підряд є головою Округи Відділів УНС в Ню Йорку.

Після звітів інших урядовців, короткої дискусії над звітами і уділення абсолюторії перебрано, на пропозицію із залі ту саму управу на черговий 1982 рік у складі: ред. В. Левенець — голова, А. Малан — заступник голови, М. Хоманчук — секретар; Н. Хоманчук — заступниця секретаря, М. Климишин — касир, С. Рудик — заступниця касира, Василь Бортник і С. Рудик — відвідувачі хворих. Контрольна комісія: М. Курочка, голова, А. Малан і Анна Лемп, члени.

Після вибори голова, перебираючи керівництво зборами, подякував членам за довір'я і обіцяв в імені цілої управи, працювати в користь УНСоюзу і громади.

Опісля відбулись вибори трьох делегатів і їхніх заступників на 30-ту Конвенцію УНС. Процедурою виборів і підчисленням голосів займалася виборча комісія з трьох осіб: М. Курочка, А. Малан і О. Галатин під наглядом секретаря Відділу. Делегатами були обрані: ред. В.Левенець, Ярослав Хоманчук і С. Рудик; їхніми заступниками: А.Малан, О. Галатин і М. Климишин.

Збори формально закрив голова Відділу і попросив присутніх на вільну виміну думок при перекусці.

Д-Р МАРТА БОГАЧЕВСЬКА-ХОМЯК ВИСТУПИТЬ З ДОПОВІДДЮ

Ню Йорк, Н. Й. — Історик д-р Марта Богачевська-Хомяк працює тепер над науковою працею, тема якої є — історія українського жіночого руху. Працю свою спирає вона на джерельних матеріялах, які розкидані по бібліотеках, університетах, архівах. Якраз про ті джерела буде вона говорити на запрошення Екзекутиви Союзу Українок Америки і редакції журналу „Наше Життя" в неділю, 14-го лютого 1982 року, о год. 2-ій по полудні. Доповідь відбудеться тут в домівці СУА, 108 Друга авеню.

ПОСЛАННЯ

(Продовження зі стор. 2)

IУ

Була б неповна, Дорогі Браття і Сестри в Україні і на засланнях, ваша радість, ваш духовний підйом і ваші надії на вільну майбутність для нашої Церкви на Рідних землях, коли б ми промовчали наші приготування до великого Ювілею тисячоліття хрищення Руси-України, що його спільно будемо святкувати у 1988 році. Приготування до святкувань цього небувалого Ювілею було однією з важких точок наших синодальних нарад.

З нагоди тисячоліття українського християнства ми тут, у вільному світі, приготовляємось різними починами, щоб осягнути глибоку обнову християнського життя наших церковних спільнот у вільному світі в дусі Київського християнства, яке уже від перших початків дало великих святих нашій Церкві — Володимира Великого, Ольгу, Бориса, Гліба, Антонія та Теодозія Печерських, а відтак численних мучеників та ісповідників за єдність Христової Церкви.

Ми тут робимо усі старання по всіх країнах наших поселень, щоб з нагоди святкувань тисячоліття поставити перед увесь світ славну історію Києво-Галицького християнства, мартирологію нашої Церкви та сучасне її невідрадне положення, домагаючись повної свободи Церкви в Україні для її апостольської праці серед українського народу.

Святіший Отець Папа Іван Павло II звернувся у своєму листі до нас у дні 19-го березня 1979 року з нагоди цих наших приготувань до тисячоліття хрищення Руси-України, щоб уся Католицька Церква разом з ним долучилась до наших святкувань.

Вам, Дорогі Браття і Сестри в Україні і на засланнях, під цю пору тяжко думати про якісь зовнішні приготування до тисячоліття хрищення Руси-України. Однак ваші терпіння за християнську віру наших предків, за Христа, за єдність великої Київської Митрополії з Римським Апостольським Престолом, як це було за часів св. Володимира Великого і Ярослава Мудрого, є найкращим свідченням про наше християнство для цього Ювілею.

Накінець, наші улюблені Брати і Сестри в Україні і на засланні, пам'ятайте про цю таїнственну правду, що Христос Бог, Добрий Пастир своєї Церкви, перебуває посеред вас і свобідно діє між вами, просвічуючи й освячуючи вас та кріплячи вас силою, діянням, благодаттю Святого Духа. „Отож я з вами по всі дні аж до кінця віку" (Мт.28,20). Разом з Христом перебуває і діє поміж вами в обороні християнського люду Мати Церкви і Всесильна Володарка — Пресвята Богородиця. Христос Бог — наша сила. Пресвята Богородиця — наш могутній Покров, якій християнський володар Руси-України посвятив город Київ і ввесь свій нарід.

У

Прийміть від нас усіх, на поселеннях сущих, наш привіт давнім нашим звичаєм: „Христос посеред нас!"

Прийми привіт наш, дорога і свята земле українська Отців наших — Володимира, Ольги, Антонія і Теодосія Печерських!

Прийми привіт дітей твоїх, що тобою живуть, за тебе моляться і тобі волі і щастя бажають!

Благословлю вас усіх разом і кожного зокрема. Остаємось усі об'єднані святим вузлом любови і спільного страждання з вами в Христі Господі нашому, якому слава і похвала нехай буде на віки вічні, амінь.

Дано в Римі при патріяршому Соборі Св. Софії
в лютому 1982 року.

†ЙОСИФ
Патріярх і Кардинал

ЛІТАК ТИПУ ДС-8 ЯПОНСЬКОЇ ЛЕТУНСЬКОЇ лінії впав в морський залив при приземлюванні на летовищі Ганеда біля Токіо. В літаку було 174 особи, з того біля 20 загинуло, 81 були важко поранені, а 66 поранені легко. З огляду на тривання рятункової акції та на можливости смертей між важко пораненими кількість жертв може бути вищою. Японські офіційні чинники, які зразу розпочали слідство, не дали ніяких вияснень в справі катастрофи та відмовилися спекулювати, які це причини могли бути. Пілотом літака був 25-річний Сейджі Катаґірі. Свідки катастрофи стверджують, що літак летів дуже низько, можливо що занизько й тому вдарив у водне плесо на короткій відстані від берега. Урядові чинники заявили, що в знайденні справжньої причини катастрофи не повинно бути труднощів, бо повністю збережений автоматичний записувач перебігу лету й причалу та обсервації керівної летунської вежі летовища, де приземлювався літак, а погода була дуже добра.

Патріярший...

(Продовження зі стор. 2)

скінчений розділ до написання Великої Книги, що їй на ім'я оборона Церкви і народу. А ця оборона вже почалась зі самого його приїзду до Риму та виступом на Ватиканському Вселенському Соборі, де, промовляючи блискучою латинською мовою до Отців Собору, він викликав великий ентузіязм до своєї особи, а тим самим до Української Церкви і народу. Всі отці вітали його оплесками, що нечуване в історії Соборів. Але оцей Муж Божого Провидіння, не думав тоді про свою особу, він підніс перед форумом цілої Католицької Церкви преважливу справу, а саме піднесення нашої Церкви до гідности патріярхату. Ніхто не може сумніватись в тому, що це справа епохального значення для нашої Церкви і народу. А в якій мірі ця справа для нас є важлива, свідчить це, що на вістку про можливість признання нашій Церкві гідности патріярхату, порушились всі сили пекла, щоб не допустити до реалізації цього діла. Якщо Господь дозволить нашому Блаженнішому зреалізувати свій плян де юре, то це без сумніву був би найкращий дар для нашого народу з боку Апостольської Столиці напередодні нашого Ювілею Тисячліття Християнства в Русі-Україні. А з історичної перспективи — це буде найважливіша подія в тисячлітній історії Української Церкви від самого Хрищення Руси-України. На здійсненя цього ідеалу вичікував український народ сотки років, над його здійсненням трудились найкращі його сини від Митрополитів: Рутського, Могили, до Слуги Божого Кир Андрея Шептицького.

А для українського народу цей акт матиме також далекосяжне міжнародне значення. Це буде до певної міри акт міжнародного права, яким в релігійній площині, понад 750 мільйонів католиків визнають наш народ, як окрему націю зі своєю ієрархічною структурою. Вогонь, який запалив в тій справі Блаженніший охопив усі прошарки нашого народу на поселеннях, та на позитивний вислід тих змагань чекає наш народ в Україні.

На жаль, досі через брак єдности там, де її найбільше можна б сподіватись, ще немає сподіваного успіху. Тому Блаженніший з таким жалем та сумом сказав — „Убі конкордія, ібі вікторія" — де згода, там перемога. Так, тої згоди для перемоги потрібно нам більше, як колинебудь і то від найвищих чинників до найменших клітин нашого збірного життя, як церковного так громадсько-політичного. Бо, як це не раз Блаженніший Патріярх казав: „Тільки народ моноліт говорити може своє тверде слово".

І Блаженніший вмів протягом свого цілого життя говорити це тверде слово і в час заслання і в час перебування на волі, завжди і всюди, за засадою, що добро Церкви і народу не сміє нам зникати з-перед очей.

Величезний моральний капітал, який нам Блаженніший придбав своїми терпіннями, ісповідництвом та своєю працею уже тут між нами, ми не можемо розтратити.

Тож, при нагоді його дійсно Патріяршого і Богом благословенного ювілею об'єднаймося довкола його особи та разом з ним піднесім могучий голос в обороні прав нашого народу, щоб ми дочекалися мати не тільки свою Церкву, очолену своїм, рідним Патріярхом, а не підпорядковану чужому московському патріярхові, але також за це, щоб український народ мав свою незалежну державу.

ОДИН З НАЙСЛАВНІШИХ ЩОДЕННИКІВ У СВІТІ „Таймс" у Лондоні знову стоїть перед загрозою ліквідації. Його власник, австралійський видавець і підприємець, Руперт Мирдок, повідомив, що в найближчому часі він буде змушений або ліквідувати щоденник, або звільнити 600 людей з роботи. Мирдок вислав листа з повідомленням про це до всіх працівників видавництва та до редакторського складу. В листі відбито серйозність положення „Таймсу", бо щойно замкнений рік приніс йому 28 мільйонів втрати. Однією з головних причин такої великої втрати є надто велика друкарська й адміністраційна обсада. Мирдок порівняв кількість працівників „Таймсу" з іншими щоденниками і ствердив, що під оглядом числа затруднених „Таймс" стоїть найгірше. Особливо адміністрація має забагато працівників. Увесь склад працівників „Таймсу" нараховує 2,600 осіб, зайнятих цілий день і 3,000 осіб працюючих частково. Юнія редакційних робітників щоденника вислала лист до власника з виявом готовости розпочати розмови, щоб знайти компроміс і зберегти газету.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи", англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 8

Д. Стецик, Парма	22.00	Дж. Гончарів, Портленд	2.00
З. Петеш, Чикаго	20.00	І. Іванів, Джерзі Сити	2.00
Г. Біч, Перрисбург	12.00	І. Іваник, Елізабет	2.00
Д-р Т. Залуцький, Аделфі	12.00	М. Іваницький, Акрон	2.00
Д. Зелем, Денвер	12.00	А. Калиновський, Рочестер	2.00
Д-р М. Сатурський, Нюкамерставн	12.00	В. Когутяк, Ютика	2.00
Д-р М. Сенкис, Вінстон-Сейлем	12.00	І. Колодій, Джерзі Сити	2.00
Е. Стефурак, Чикаго	12.00	Ю. Корбин, Аркадія	2.00
Г. Ткачик, Тусон	12.00	В. Криса, Говелл	2.00
М. Вольф, Бейон	10.00	А. Крупський, Дітройт	2.00
П. Гарматій, Галландейл	10.00	М. Кухта, Линден	2.00
М. Дармохвал, Піскатавей10.00		С. Лащик, Лексінґтон	2.00
М. Качмар, Дітройт	8.00	С. Літепло, Бруклин	2.00
М. Бігус, Вілловдейл, Канада	7.00	Р. Логуш, Монтреаль	2.00
Д. Горбачевський, Онтаріо	7.00	І. Локот, Гартфорд	2.00
Г. Куликівський, Парк Рідж	7.00	Д. Мозіль, Клівленд	2.00
Д-р М. Лободяк, Форт Дадж	7.00	М. Мушинський, Дітройт	2.00
Д. Німилович, Стактон	7.00	Д. Нестеренко, Маскатайн	2.00
В. Пирський, Філядельфія	7.00	С. Нечипорук, Чіктоваґа	2.00
Л. Придаткевич, Овенсборо	7.00	Р. Олексюк, Істчестер	2.00
Е. Роман, Філядельфія	7.00	С. Омелянчук, Філядельфія	2.00
І. Юсип, Гейзелвуд	7.00	Є. Омельченко, Ґрімсби	2.00
Р. Берестянський, Чикаго	5.00	В. Пакуляк, Міннеаполіс	2.00
Б. Волошинович, Ст. Пітерсбурґ	5.00	Б. Пасічинський, Порт Джервіс	2.00
І. Крупський, Ню Йорк	5.00	В. Пацула, Вайнсбурґ	2.00
Д-р М. Фишер Слиш, Кенкакі	5.00	Т. Пилявка, Чикаго	2.00
О. Стецура, Торонто	5.00	Г. Пенко, Чикаго	2.00
М. Цибик, Тамс Рівер	5.00	В. Прокопик, Янґставн	2.00
В. Чуміловський, Скенектеди	5.00	Ю. Проців, Ріджвуд	2.00
Й. Васильків, Кліфтон	4.00	М. Савицька, Джемейка	2.00
С. Сколоздра, Бріджпорт	4.00	Н. Світлична, Ірвінґтон	2.00
Й. Ференц, Асторія	4.00	І. Семчишин, Гартфорд	2.00
М. Андибур, Роттставн	2.00	Ю. Сидорович, Чикаго	2.00
М. Андруховський, Амстердам	2.00	С. Солтис, Джерзі Сити	2.00
О. Бадинський, Фінікс	2.00	О. Сохан, Джерзі Сити	2.00
О. Бартків, Філядельфія	2.00	К. Стефінів, Фултовілл	2.00
В. Береза, Санта Барбара	2.00	А. Тилька, Ню Бритен	2.00
В. Бойко, Менвілл	2.00	К. Тиравський, Чикаго	2.00
А. Вацлавський, Форест Гіллс	2.00	Я. Турко, Торонто	2.00
І. Верига, Монтреаль	2.00	Т. Федаш, Амстердам	2.00
М. Винничок, Фінікс	2.00	о. Н. Федорович, Монесен	2.00
С. Врущак, Кліфтон	2.00	Л. Фіґурський, Скарсдейл	2.00
Й. Галичин, Йонкерс	2.00	Р.Флюнт, Філядельфія	2.00
М. Галюк, Онтаріо	2.00	І. Хомик, Флашінґ	2.00
Д. Галушка, Онтаріо	2.00	М. Цісик, Ню Брансвік	2.00
М. Голінко, Трентон	2.00	Р. Цмило, Шерріл	2.00
І. Головінський, Сомерсет	2.00	Проф. Т. Цюцюра, Галіфакс	2.00
		А. Чирко, Бруклин	2.00
		М. Шван, Сейлем	2.00
		В. Шостак, Вашінґтон	2.00
		Д. Шумило, Ленсдейл	2.00
		Й. Якимів, Кентон	2.00
		Е. Ярмолюк, Торонто	2.00

Арабські країни...

(Продовження зі стор. 1)

не бажають зривати дипломатичні й усі інші стосунки з Іраном та повести чинну акцію проти нього, але в потребі вони це готові зробити. Міністер закордонних справ Баґрейну шейх Мохаммед аль - Халіфа, який був публічним речником конференції, заявив: „Ми, народи цього обширу, хочемо жити в добросусідських відносинах, але ми готові боронитися всіми потрібними засобами".

Підривні акції Ірану ще далі поглибили конфлікти між арабськими країнами. Через те всякі спроби створити спільний фронт проти Ізраїля після прилучення Ґолянських висот, колишньої частини Сирії до Ізраїля дотепер не дали успіхів і не мають виглядів на такі успіхи в майбутньому. З другого боку, як підкреслюють ізраїльські державні кола, авантюристська політика деяких арабських держав змушує Ізраїль бути на поготівлі й будувати таку стратеґічну оборонну позицію, включно з прилученням різних теренів до своєї території, щоб не бути заскоченим несподіваним нападом з боку котроїсь арабської держави, або коаліції.

Нагода...

(Продовження зі стор. 2)

вими словами, але також серйозними ділами засвідчити єдність Помісної Української Католицької Церкви. Сказав бо Апостол народів, святий Павло у своєму Першому посланні до Корінтян (гл. 13, ст. 1): „Якби я говорив мовами людськими й ангельськими, але не мав любови, був би-немов мідь бреняча або кимвал звучний". У нашому випадку: ділової любови до цих високих ідей та Патріярха-Ювілята Йосифа задумів, що єдине на потребу нашій Церкві і нашому народові!

* * *

Закінчую ці свої міркування під впливом незвичайної події, телевізійної передачі в неділю, 31-го січня 1982 року. Це був акт солідарности чотирьох континентів світу з польським народом. Провідні особистості Австралії, Азії, Европи і Північної Америки стали в обороні Польщі, де, за вказівками комуністичної Москви, від 13-го грудня 1981-го року існує воєнний стан. Польський народ виказав солідарність усіх своїх верств під кличем „Щоб Польща була Польщею" (слова взяті з гимну „Солідарности"). У цьому велику ролю відіграє Католицька Церква в Польщі — її провід, що станув на висоті своїх завдань та що має підтримку широких кіл польської громадськости.

Дай Боже, щоб і український Божий люд, ціла його Ієрархія, без винятку її душпастирі та ввесь загал мирянства станули солідарно за права своєї Церкви та свого народу. Це і буде найкращим способом відзначення 90-ліття ювілею нашого Патріярха Йосифа і водночас добрим завдатком для гідного і величавого святкування 1000-ліття Хрищення Руси-України, що заіснує за шість років.

Знані слова Патріярха Йосифа „Будьмо собою" повинні стати девізою для нашої підготови, щоб і Україна була Україною у всіх аспектах свого життя!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 14-го ЛЮТОГО 1982 р.

Піттсбурґ, Па. Річні загальні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 96 Відд., о год. 3-ій по пол. в церковній залі при 7-ій вул. С. С. На порядку: вибір нової Управи на 1982 р., фінансовий звіт та вибір делеґата на 30-ту Конвенцію УНС. Присутність чл. обов'язкова. — О. Полатайко, рек. секр.

П'ЯТНИЦЯ, 19-го ЛЮТОГО 1982 р.

Джерзі Ситі, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Свобода 25 Відділу УНСоюзу відбудуться о год. 6-ій веч. у приміщенні Головної Канцелярії УНС, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. Після звітувань і вибору урядників на 1982 р., відбудуться місячні збори, на яких буде вибір делеґатів і їх заступників на 30-ту Конвенцію УНС. Проситься прибути численно. — Управа.

СУБОТА, 20-го ЛЮТОГО 1982 р.

Елізабет, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 234-ий Відд., о год. 7-ій веч. у малій церковній залі, Grier Ave. and South St. В програмі: звіт Управи, вибір нової Управи та делеґата і заступника на 30-ту Конвенцію УНС. Після зборів — перекуска. — Б. Федик, предс., О. Яцусь, касир, І. Іваник, секр.

Ню Йорк, Н. Й. Загальні річні збори Т-ва „Верховина" — 184 Відд., о год. 4-ій по пол. в домівці ОУА „Самопоміч", 98 Друга Авеню в Ню Йорку. У програмі звіти та вибір урядників Відділу на 1982 р. Безпосередньо після річних зборів відбудуться Місячні загальні збори для вибору делеґатів на 30-ту Конвенцію УНС. Просимо чл. взяти участь у зборах. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ, 21-го ЛЮТОГО 1982 р.

Мінеаполіс, Мінн. Річні загальні збори 345-го Відд., відразу по Службі Божій (год. 12:15) у залі церкви св. Арх. Михаїла, 505 4вул. Норт Іст. На порядку: звіт Управи і К. К., запити та дискусія над звітами, вибір делеґатів та заступників на 30-ту Конвенцію УНС, яка відбудеться в Рочестері, Н. Й. 24-го травня 1982 р., біжучі справи, закриття. У випадку відсутності кворуму, збори відбудуться на одну годину пізніше при всякій кількості чл. і вважатимуться правосильні. — М. Каркоць, секр.